

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಸಂಸ್ಕಾರಕರು : 'ಚಕ್ರವರ್ತಿ'

ಸಂಪಾದಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಶಿವೋ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರೇ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಹಸಿವೆ ಕಡಿಮೆ, ಆಜೀರ್ಣ ಜಾಸ್ತಿ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಜಿಹ್ವಾ ಜಾಪಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ರುಚಿಗಾಗಿ ಅದೂ ಇದ್ದೂ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಏನೋ ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಯುಗರರಿಗೂ, ಫಲಿತವು ಸಾರ್ಥಕ ವಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಶ್ರಮಪಡುವುದೇ ಮುಖ್ಯ. ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಸುಲಭ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ "ವೇಸಾಯ ಬಂಗಾರ" ಎಂಬ ಕಥೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಮರವಾಣಿ

ಉತ್ತೇಜ, ಸಮಯ ಕಾರ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ತಂತ್ರಾಂಶಗಳ
ಅಗತ್ಯತೆ ಸಂಶೋಧನೆ, ಸೇವೆ ಸಂಘಟನೆ

ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡದೆ, ಅಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ. ನೀರಿರುವಾಗಲೇ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟದೆ, ಬತ್ತಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಲಾಭವಿಲ್ಲ.

ಸಂಪುಟ : ೭೨

ಜೂನ್ '೮೪

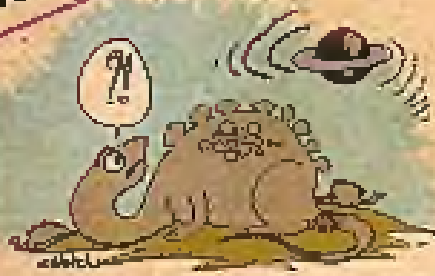
ಸಂಚಿಕೆ : ೬

ದರ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಲೆ ರೂ. ೧೨-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

ರಕ್ಕಸ ಹಲ್ಲಿಗಳು ನಾಶವಾದುವೇಕೆ ?

ಸುಮಾರು ಆರುನೂರು ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿರೊಂದಿದ್ದ 'ಡಿಮೋ ಸಾರ್ಪ್' ಎಂಬ ರಕ್ಕಸ ಹಲ್ಲಿಗಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೇಗೆ ಅದೃಶ್ಯವಾದುವು ? ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಬಂದ ಸಣ್ಣದೊಂಚು ಗ್ರಹವು ಭೂಗೋಳಕ್ಕೆ ಥೀ ಹೊಡೆದು ಪ್ರಳಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತೆಂದೂ, ಆ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲೇ ರಕ್ಕಸ ಹಲ್ಲಿಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಸಮೂಲ ನಾಶ ಹೊಂದಿದ ಭೂಕೆಂದೂ ವಿಜ್ಞಾನವೇತ್ತರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವ ಮತ್ತು ಮೃಗ

ಶ್ರೀ. ಪದ್ಧ. ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾನವನು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿಸ್ಕೊಂಡನಾದುದು 'ಕುರುವರಿಗೆ' ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರ, ಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಆದರೆ 'ಲಿಂಟನ್' ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪಾಲಿ ಬಾನ್ ಎಂಬ ಪುರಾತತ್ವ ವಸ್ತು ಸಂಶೋಧನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು, ಸುಮಾರು ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿತಿದ್ದಾನೆಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಹಿಡಿದನು.

ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕ ಚಿಹ್ನೆ

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಕ ಚಿಹ್ನೆ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ, ಚಿಹ್ನೆ ಯಾಗಿದೆ. ಪುರಾತನ ಗ್ರೀಕ್ ದೇಶದವರೂ, ಮಧ್ಯ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರೂ ಇದನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದರು. ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ, ಹಾಲದ ನಕ್ಷತ್ರದ ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣಗಳು, ಭೂಗೋಳದ ಅಯುಷ್ಯಾಂಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಾಗಿ ಯೋಧಾಗಿ ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಬಹುಶಬ್ದವು ಚಿಕ್ಕಾನ್ ಗೆ ಸೇರಿದ ಸಿ. ಹೆ. ರಾನ್ಸಮ್. ಹಾನ್ಸ್ ಸ್ಕೆಟರ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

1. 'ಅಭಿಜ್ಞಾನ ಶಾಕುಂತಲಂ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಯಾರು ?
2. ಇಲಿಯಡ್ ಒಡಿಸ್ಸೀ ಎಂಬ ಗ್ರೀಕು ಕಾವ್ಯ ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಯಾರು ?
3. 'ಪೀರಡೆಡ್ ಲಾನ್ಸ್' ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದ ಕವಿ ಯಾರು ?
4. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಯಾರು ?
5. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೋಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಲ್ರಿಟನ್ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ, ಯಾರು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

(ಉತ್ತರ ೬೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಬೆಸಾಯಬಂಗಾರ

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಂಗನೊಬ್ಬ ರೈತ ನಿಧ. ಅದನಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಹೊಲವೇನೋ ಇದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ರಂಗನು ದುಡಿಯುವ ಒಕ್ಕಲುಗಳಿಗೆ ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಬರುವ ಗೇಣಿಧಾನ್ಯಗಳಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ರಂಗನು ದೊಡ್ಡ ಮೈಗಳ್ಳ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯಲು ಉದಾಸೀನ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಾತ್ರ, "ಬೆಸಾಯದ ಕಷ್ಟ ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ವಿನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರವಾದರೂ ಮಾಡಬಾರದೆ?" ಎಂದು ಗುಡನನ್ನು ಆಗಾಗ ತಿವಿಯುತ್ತಾ ಇರುವಳು.

"ನಮಗೇನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬೇಯೆಂದು? ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದಲೇ ತಿಂದುಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವಷ್ಟೆ?" ಎನ್ನುವನು ರಂಗ.

"ಸುಖವೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತು ತಿನ್ನುವುದೇನಾ? ನನಗೊಂದು ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಒಡ್ಡಾಣ ಮಾಡಿಸುವ ನೆಂದು ಎಂದಿನಿಂದಲೋ ಹೇಳ್ತಾನೇ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ? ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಯಿತೆ? ಎದುರು ನೋಡಿ ನೋಡಿ

ಸಾಕಾಯಿತು. ಈಗಿನ ಅದಾಯ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆ ಭಾಗ್ಯ ಬರಲಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲಾ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ನನ್ನ ಹಣ ಬರಹ ಇಷ್ಟೇ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು ಹೆಂಡತಿ.

ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನೂ, ಒಡ್ಡಾಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ರಂಗನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಆಶೆ ಎನೋ ಇದ್ದಿತು. ಆಗ ನರಕರಿಯವರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬರುವ ಅದಾಯ ಅಗಿಂದಾಗಿ ಸಾಕೂ ಸಾಲದ ಹಾಗಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಉಳಿತಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾದರೆ ತಾನೇ?

ಹೂವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು? ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯನ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ನೇಹಿತನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದಾವುದೂ ರಂಗನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.

"ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸಗಳೇ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ದಾರಿ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳು" ಎಂದನು ರಂಗ.

“ನೀನು ಕೇಳುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ! ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಕಳ್ಳ ಕಸದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ !” ಎಂದನು ಸ್ವೇಹಿತ.

ಹೌದು. ಆದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆನಿಸಿತು ರಂಗನಿಗೆ. ಇರುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುತಿನವರೇ ಆದುದರಿಂದ, ಕಳ್ಳವು ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡನು.

ಮರುದಿನ ಪಳಗ್ಗೆ ರಂಗನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ, “ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಪಕ್ಕದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನೂ, ಒಡ್ಡಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಾರಿ ನಿನ್ನ ಆಸೆ ಮೀಡಿತ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಿರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು.

ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ರಂಗನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಊರನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಂತ

ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು. ಸಂತೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಒಮ್ಮೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡತೊಡಗಿದನು ರಂಗ. ಯಾರಾದರೂ ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಹಾಗೆ ಕಂಡರೆ, ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹೇಗಾದರೂ ಅವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು, ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ ಆಲೋಚನೆ.

ಆಗ ರಂಗನಿಗೆ ಸಂತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ರೈತ ದಂಪತಿಗಳ ಹೊಡಿಯೊಂದು ಕಂಡುಬಂದರು. ಅವರು ನೋಡಿದರೆ ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಹಾಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಅವರ ಮಾತು ರಂಗನನ್ನು ಫಕ್ಕನೆ ಹಿಡಿದಳೆಯಿತು, “ವನೇ, ಚೀಲದಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಒಡ್ಡಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಟ್ಟುಕೋ. ಬೇರೆ ಸಾಮಾನುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಬಿಡಬೇಡ. ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡು. ಮರೆಯಬೇಡ” ಎಂದನು ಗಂಡ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಂಗನು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತನು. ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ತೀರಿಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ತಾನು ಹಣವನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅದರಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಒಡ್ಡಣ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಸಿದ್ಧವಾದ ಆ ವಸ್ತುಗಳೇ ಈಗ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿವೆ ! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅದೃಷ್ಟವೇನಿದೆ ?

ರಂಗನು ಆ ರೈತ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿರುಗಿದನು. ಅವರು ಸಂತೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಂಗನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, “ಅಯ್ಯಾ, ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನನಗೆ ಹೊಸ ಊರು. ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವಿರಾ ?” ಎಂದನು. ರೈತನು ಅದರ ಫಾವದಿಂದ, “ಆಗಲಿ, ಸಂತೋಷ,

ಈ ರಾತ್ರಿ ಅಂತ ಏನು, ಈ ಊರಲ್ಲಿರುವವರೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲು ಅದ್ವಿ ಎನ್ನಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ರಂಗನಿಗೆ ರುಚಿಕರವಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದಳು. ರಂಗನು ಮಾತ್ರ, ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಉಂಡನು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಮತ್ತು ಹಿಡಿದು ಬರುವ ನಿಧ್ರೆ ರಾತ್ರಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಲಸ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಮುತವಾಗಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಿದನು.

ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ರೈತನು ಹೆಂಡತಿ ಯೊಂದಿಗೆ, "ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಒಡ್ಡಾಣಗಳ ಮೂಟೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೆಯಷ್ಟೆ? ಕಳೆ ಇಟ್ಟಿರ ಇಲಿ ಹೆಗ್ಗಣ ಕಡಿದೀತು!" ಎಂದನು.

"ಮೇಲಿನ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ.

ಈ ಮಾತನ್ನು ರಂಗನು ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ಮೇಕೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಒಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಅವನು ಆ ಗೂಡನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ರೈತದಂಪತಿಗಳಿರುವ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು.

ರೈತನು ಗಡದ್ದು ನಿಧ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಗೊರಿಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಪೂರ್ತಿ ಮುಸುಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುರುಡಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ.

"ಇವರು ತುಂಬ ಅಜಾಗ್ರತೆಯವರೇ ಸರಿ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಂಗಾರದ ಸಗವನ್ನು ಈ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯ ಗೂಡಿ ನೋಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ನಿಧ್ರೆ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಮತ್ತೇನು?" ಎಂದು ಕೊಂಡರೂ, ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಂದು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತ ಗೂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು ರಂಗ.

ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಟೆ ಇದ್ದಿತು, ಭಾರವಾಗಿ ತುಸು ದೂಡ್ಡದಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಚಿನ್ನದ ಸರ,

ಒಡ್ಡಾಣಗಳಿದ್ದ ಮೂಟೆಯಾದರೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೂ ಅಷ್ಟು ಭಾರವೂ ಇರಲಾರದಷ್ಟೆ? ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಾಷ್ಯಗಳೊಳಗೂ ಆ ನಾಗಳನ್ನು ಅಡಗುಟ್ಟಿರ ಬೇಕು, ಎಂದುಕೊಂಡನು ರಂಗ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ವಂತರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಗೂಡಿನಿಂದ ಬರುವಾಗಿ ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಎಳೆಯಲು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಕಾಲು ತಪ್ಪಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಳ್ಳರಿಗೆಗೆ ತಾಗಿ ಅದು ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದಿತು.

ಆಗ ಅದ ದೂಡ್ಡ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೈತನೂ, ಹೆಂಡತಿಯೂ ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು. ರಂಗನು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಒಡಿ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿತ್ತು.

"ಎಲಾ! ನೀನೋ? ಆ ಗೂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿನಗೇನು ಕೆಲಸ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರೈತ.

ರಂಗನು ಮಾತಾಡಿದರಲು, "ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಒಡ್ಡಾಣಗಳೇನು? ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಅವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಶರಣತೆಯ ಬೀಜದ ಬತ್ತದ ಬೀಜವದು !” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೈತನು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕನು.

“ನೋಡಿದರೆ ಮದುವಾದಸ್ಥನ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವ ಯಲ್ಲಾ ? ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವೆಯೇನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ.

“ನಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಅವಯ್ಯಾ. ನೀವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಸಬರನ್ನು ಹೀಗೆ ನಂಬಬಾರದೆಂದು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಿಧ್ಧೆ ಬಾರದ್ದರಿಂದ, ನಗಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿ ಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕೊಡೋಣವೆಂತಲೇ ಇದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿ ನಿಂದ ನಗಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ತೋಸ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಅತಿ ಹೊಡಿದ ಹಾಗಿದೆ !” ಎಂದು ರಂಗನು ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ.

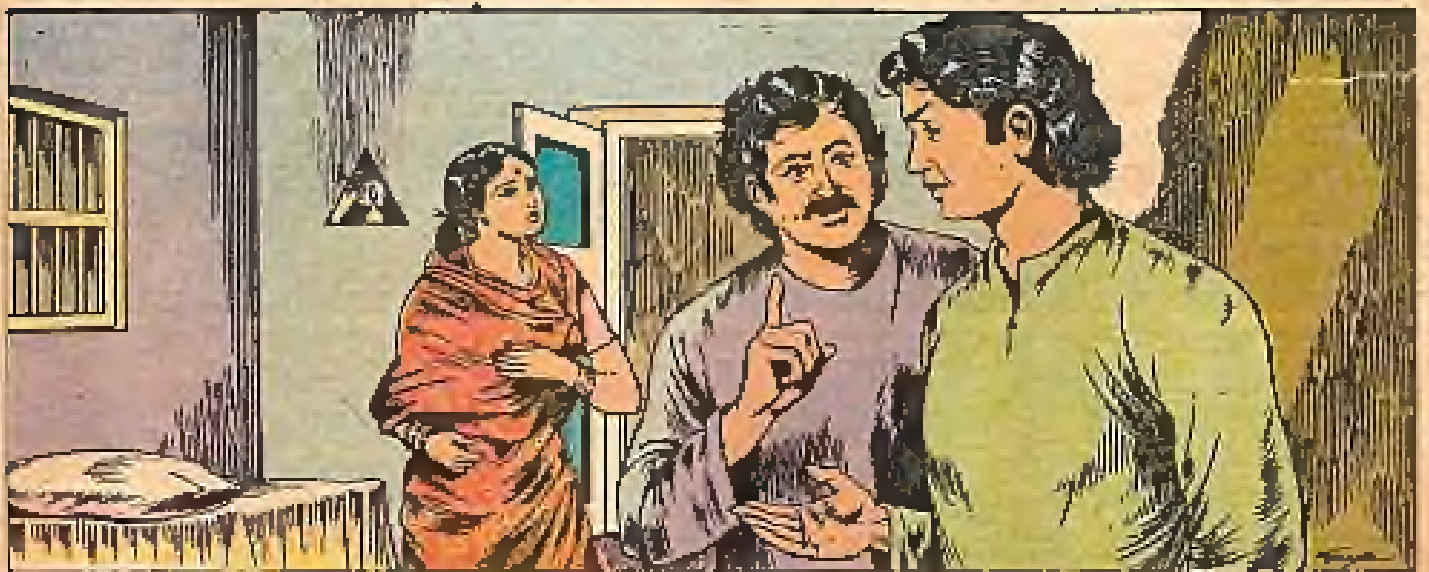
ರೈತನು ನಕ್ಕು “ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ನೀನು ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಗೇಣಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೂಡಿಸಿ ಈ ವರ್ಷ ಸ್ವಂತ ಗದ್ದೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಎರಡು ಎಕರೆ ಹೊಲ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲೆ

ವಡುವ ಚಿನ್ನದ ಸರ ಮತ್ತು ಒಡ್ಡಣ ಮೂಡುಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಬೇಸಾಯ ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜದ ಬತ್ತ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಒಡ್ಡಣ ಅಂತಲೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಾಡಿಕೊಂಡವು” ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕನು.

ಎರಡು ಎಕರೆ ಸ್ವಂತ ಗದ್ದೆಯಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ರಂಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ತಾನು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಗದ್ದೆಗಳು ಸ್ವಂತಕ್ಕಿರುವ ರೈತ. ಸೋಮಾರಿಹನ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಒಡ್ಡಣಗಳನ್ನೇಕೆ, ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಬಹುದು !

ಅವನು ಆ ರೈತ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಸ್ವತಃ ದುಡಿಯುತ್ತ ಬೇಸಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ನಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ರಂಗನ ಹೆಂಡತಿ ಬೇರೇನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಂತೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳದೆ, ತಾನೂ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಶ್ರಯವರಿಣಾಮ

ಮತ್ತೆ ಬರುವ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಬೇಕಾದವು ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಸೇತಾಡುವ ಕವನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೂಗಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಂದಿನಂತೆ ಮೌನ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಸ್ವತಃನವ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಶವದ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡತೊಡಗಿತು : "ಸಾಹಸವೇ ಮೈಯಾಗಿರುವ ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿನಗಿರುವ ಈ ಅಚಂಚಲವಾದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮೋಡುವಾಗ, ಯಾವುದೋ ಅರ್ಜುನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ನಿನಗಿರುವಂತೆ ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರ, ಶಂಖಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೇ. ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ನಿನಗೆ ರಾಮ ಶರ್ಮ, ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮರೆಂಬ ತಂದೆ ಮಗಂದಿರ ಒಂದು

ಬೈತ್ಯಾಳಕಥೆಗಳೇ..

ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಡೆಯುವ ದೇವ
ಗೊಪ್ಪಗದ ಹಾಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದು
ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿತು:

ವೈಶಾಲಿ: ನಗರದಲ್ಲಿ ರಾಮಕರ್ಮನೊಬ್ಬ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪೌರೋಹಿತ ಮೊದಲನೆಯ ಜೀವನ
ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪೌರೋಹಿತದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ
ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಿತು.
ಆತನದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರವೂ ಅಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ
ಚಿಂತೆಯೇನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ
ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ, ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳೂ ಇಷ್ಟೇ ಮಂದಿ.
ತೃಪ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಸಾರ್ವಭೌಮವೆಂದು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ
ಇದ್ದು.

ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟುಗಳು ಎನಿಲ್ಲದೆ, ಕಾಲ
ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ರಾಮಕರ್ಮನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಅಸಂತ್ಯಕ್ತ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಿತು. ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ
ಕವಿವಂದಿತರೂ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರೂ ಅನುಭವಿಗಳೂ
ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಈರ್ಷ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ತಾನು ಕೂಡಾ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ
ರಾಜನ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ,
ಅವರ ಹಾಗೆಯೇ ವೈಭವದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ
ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎಂಜಲು ನುಂಗುವನು.

ರಾಮಕರ್ಮನ ಮಗ ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನು ದೊಡ್ಡವ
ನಾದ ಮೇಲೆ ಪೌರೋಹಿತದಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮ
ಕರ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆಯುಂಟಾಯಿತು.
ತಾನು ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ
ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನ ಮೂಲಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಏನಾ
ದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡನು. ಮೊದಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ
ಅಮೇಲೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿರಬಹುದು.

ರಾಮಕರ್ಮನು ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದು,
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಹೇಳದೆ, ಒಂದು
ದಿನ ಹೊರಟು ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿ, ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ
ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಅವನ ಆದರಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಿದ್ಧನು ರಾಮಕರ್ಮನು ತನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರ ಕಾರಣವನ್ನು
ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ಹೆಂಡತಿ
ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ತಾಪತ್ರಯದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಹೀಗೆ
ಓಡಿಬರುವ ಆ ಲೋಕವೇ ಹುಟ್ಟುವುದೇನೂ
ವಿಶೇಷವಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ಲೋಕದಿಗೆ ಅದು
ಸಹಜವೇ. ನಿನಗಂತೂ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳ
ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಅದರಿಂದ
ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಬಿಡು. ಅದರೂ
ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನೀನು ನನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ
ದರಿಂದ ನೀನೇನಾದರೂ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳು.
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಶರ್ಮನು, "ನನಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಸಾಕು" ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದನು."

ಸಿದ್ಧನು ಹಾಗೆ ಆಗಲೆಂದು, "ಅಪ್ಪಾ, ನಿನಗೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿನಗೆ ಕೆಲವು ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ಧನದ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಬಾರದು. ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹತ್ತು ಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸು, ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ರಾಮಶರ್ಮನು ಹೋದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಅವನು ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಗ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು, ಪೌರೋಹಿತತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ರಾಮಶರ್ಮನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈಶಾಖೆ ರಾಜ್ಯವು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು. ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಜನರೆಲ್ಲ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮಳೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಮ ಶರ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಜನು ಮಳೆಯನ್ನು ಬರಿಸಲು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವರುಣ ಜಪ ಗಳಿಸಿ, ರುದ್ರ ಯಾಗಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೂ ಫಲವೇನೂ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಿಂದರೋ, ಯುಕ್ತಿಯಿಂದರೋ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕನಕಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸುವನೆಂದು ರಾಜನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದನು.

ಕನಕಾಭಿಷೇಕದ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಮ ಶರ್ಮನು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಗನನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕರೆದು, "ನೋಡವ್ವಾ, ನಾನು ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಸಿದ್ಧನ ಸೇವೆಮಾಡಿ, ಅದ್ಭುತವಾದೊಂದು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಪಡೆದಿ ಳ್ಲೇನೆ. ಪವಿತ್ರವಾದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಹು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಪಡೆದ ಮಹಾ ಮಂತ್ರ ವದು. ಆ ಮಂತ್ರದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎದೆ!" ಎಂದನು.

ತಂದೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, "ನಿಜವೇನಾ? ನೀವು ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯ ದ್ವಾರಾ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು ಎರಾ? ಪ್ರಜೆಗಳು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಯಾಕನೆ ಪಡುತ್ತಿರು ವಾಗ, ಬೇಗದೇ ಆ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿ ಅಪ್ಪಾ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆದಾಗಲಿ!" ಎಂದನು.

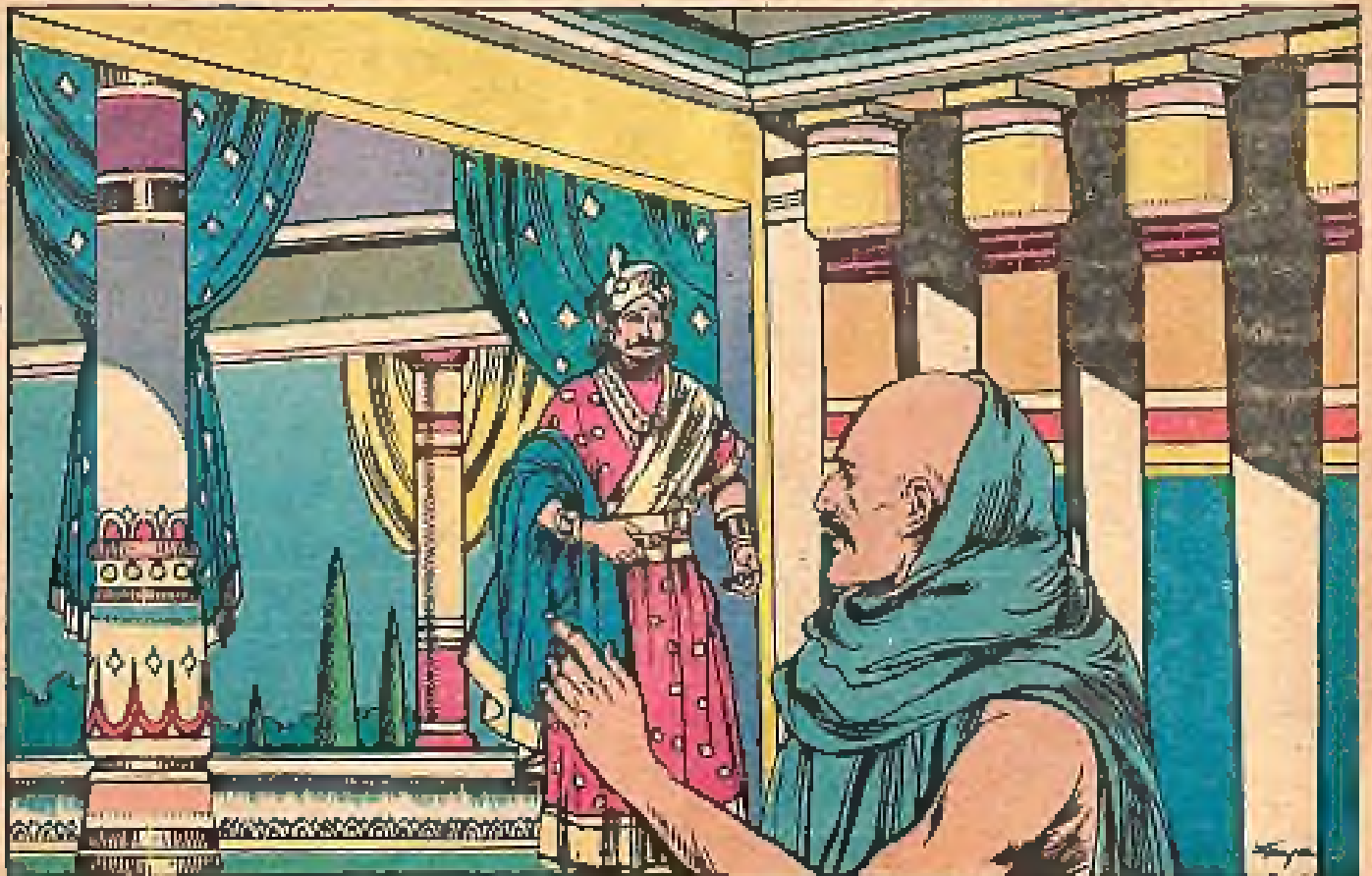
"ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡುವುದೇನೋ ಸರಿಯೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕವು? ಮೊದಲು ಈ ಸಂಗತಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾನೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕನಕಾಭಿಷೇಕವು ಸಹಾ ದಕ್ಕದೆ ಹೋಗಿರುವುದು ತಪ್ಪು!" ಎಂದನು ರಾಮಕರ್ಮ.

ಅದುವರೆಗೂ ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಇದಿರಾಡದಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನು, ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ತಂದು ಕೊಂಡು, "ಅಪ್ಪಾ, ನಾವೇನೋ ಸಮ್ಮಿಡಾಗುವ ವೈತ್ತಿಯಿಂದ ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಒಡುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಕನಕಾಭಿಷೇಕಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನಮಗೇಕೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂತೋಷ ನಮಗೆ ಸಾಲದೆ?" ಎಂದನು.

ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಮಕರ್ಮನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. "ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ ಮಂಗಳೋರ! ಲೋಕಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದು;

ನಿಧಿಯಂತಹ ನನ್ನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಿನಗೂ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸು, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳು" ಎಂದು ರಾಮಕರ್ಮನು ಮಗನಿಗೆ ಬಯ್ಯು. ಸಿದ್ಧನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮಗನಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ, "ನೀನು, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಒಟಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು. ನೆನಪಿದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಾಕೆನಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಉಪಸಂಹರಣ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅದೇ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೂರು ಸಾರಿ ಪಠಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಿನಗೂ ಉಪದೇಶಿಸುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಸೀದಾ ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ರಾಮಕರ್ಮನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಬೇಗನೇ ಮಲೆ ಬರಿಸು ಮನೆ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ರಾಮಶರ್ಮನು ವೈಕಾರೀ ವಗರದ ಉತ್ತರ
 ಪಂಚಾಲಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಿಂತು.
 ಮೂರು ಸಾರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಅದುವರೆಗೆ ಅಕಾಶದ ಕ್ಷಣ್ಣಿಯೂ ಇಲ್ಲದ
 ಲಿಂದಲೂ ಎದ್ದು ಬರುವ ಸೇನೆಗಳ ಹಾಗೆ ಬಂದು
 ಪದ್ಮನಿಲಮಂಚ ಗುಡಾಗಿ, ಮಿಂಚಿ, ಪೋರ್ವಾಕ
 ದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ನಾಲ್ಕು ಕೈಯುಳ್ಳವನು
 ನಾಲ್ಕು ಕೈಯುಳ್ಳವನು
 ನಾಲ್ಕು ಕೈಯುಳ್ಳವನು

ತಮ್ಮ ಕುಪಾಕ್ಷದಿಂದ ಮಳೆ ಬಂದು ದೇಶವು
 ಇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ, ತನ್ನ
 ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದನು

ಹೊರಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಾ
 ಇದ್ದನು. ಅವನು ರಾಜನು ಕೊಟ್ಟ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ,
 ನಾಲ್ವರು ಕಳ್ಳರು ಬೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ,

ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೂಲೆಗಟ್ಟಿ ಹೊಕ್ಕುಕೊಂಡು ಯಾರೋ ತಿಳಿದವಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದರು.

ಅ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಹಲೆಯವರು ಮುಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಲೋಪತಿ ಮಾಡಿ, ಅದುವರೆಗೆ ಬಂದ ಮಳೆ ಇಳಿಲು ನಿರ್ಗತಳಿ. ಅದರೂ ಅವರು ಆ ಸೂಚಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ರಾಮಕರ್ಮನವರ ಕುಶಲರಾದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿ, ರಾಮಕರ್ಮನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ ರಾಮನ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ನಂತರ ಘೋರ ಅಭಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ರಾಮನು ಒತ್ತರವಾಗಿ ಬಂತಿಹನು. ಈಗ ನಡೆಯುವ ಈ ಜಲಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ರಾಮಕರ್ಮನ ಮಗ ಮೊದಲನೆಯವನು ಮುನ್ನವಾಗಿರುವೆನು ನೋಡುವಂತೆ ರಾಮನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮಂತ್ರಿ ಬೇಗನೇ ರಾಮಕರ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ರಾಮಕರ್ಮನ ಮರಣವನ್ನು ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಬೇಗನೇ ಜಲಪ್ರಕಾಶ ತರುವ ಮಳೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಶುದ್ಧವಾದ ಮರಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನು ವಿಲಪಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅವನ ತಾಯಿ ತಂಗಿಯರ ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳತೀರದು. ಮಂತ್ರಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇನ್ನು ಮುಪ್ಪುಕೊಂಡಿರಿ. ಮಳೆಯು ಇಲ್ಲವೆ ಬೇಗದಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು ನೈವಾರಿ ರಾತ್ರಿ ವನ್ನು ರಾಮಕರ್ಮರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದರು. ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಅವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊನೆಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ತೀರದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವರನ್ನು ಮುಕ್ತರಿಸಿದಿರುವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದ ಬಾಧ್ಯತೆ ರಾಮಕರ್ಮರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕುಮಾರರಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ನಂಬಿರುವೆ" ಎಂದನು.

ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಮುಪ್ಪನ್ನು ಕೊಂಡು, ಸ್ವಲ್ಪದಿಂದ ಒಂದು ದಿನದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಒಟ್ಟು ಕಾಣ್ವೆ ಮಳೆ ಕಾಣುವಷ್ಟು ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಉಪಪ್ರಕಾಶ ಮುಕ್ತವನ್ನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಮಾಡಿದನು. ಅದುವರೆಗೂ ಸುರಿದುಕೊಂಡು ಇವರ ಮಳೆ ಬಿಮ್ಮಿಗೇ ಎತ್ತುಕೊಯಿತು. ಎಸೆದ್ದು ಸುತೊಡವೆ ದಿಂದ ಕೊಂಡರು.

ಮಂತ್ರಿ, ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಮುಖ್ಯರಾದನು, "ನೀರಿ ತುಂಬಿದ ಸುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಪ್ಪು ಹಾಕಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತುಮ್ಮುಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಾಸಿದರೆ ನಾಳೆ ನಾಳೆ ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನು ಅದೇ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಾಜಾಧ್ಯಾಪಕ ಕರೆದು ಕೊಂಡು

ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿ, ಆನೆಯ ಅಂಬಾರಿ ಯೊಂದಿಗೆ, ದಾಳಿರಾಂಧನ ಸಹಿತ, ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ನಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯವೂ ಖ್ಯಾಕುಲವೂ ಆಯಿತು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ, ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು ರಾಜಸನ್ಮಾನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಕಾರಣ ವೇನು? ಅವನ ತುಡೆ ಎಷ್ಟೋ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ, ಈಗ ಅವನ ಸ್ನಾನೋಪದ್ರವಿಯಷ್ಟೆ? ರಾಜನು ಕೊಡುವ ಧನ ದಿಂದ ಅವನು ನಗರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲವೆ? ಧನವು ಬಂದರೆ ತಂದೆಯ ಹಾಗೆ ತಾನು ಕೂಡ ವ್ಯಾಸಾಪಾಯಕ್ಕೆ ದೀಳುವೆನುಮೆಂದು ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು ಹೆದರಿದನೇನು? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವಿದೆಯೆ? ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗಿಂತಲೂ ಪೂಜ್ಯಾಡಿಯಾಗುತ್ತ ದೆಂದು ತಿಳಿ!" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು. ಆದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು: "ಕೃಷ್ಣ

ಶರ್ಮ! ನೆ ಮನಸ್ಸು ತಂದೆಯಂತಹುದಲ್ಲ. ಇರುವ ದರಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತಿ ಕಾಣುವ ಮನಸ್ಸು ಅವನದು. ಆ ಸಂಗತಿ ಅವನು ತಂದೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದ ಮೂಕಿನಿಂದ ಗೊಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಧನದ ಮೇಲೆ ಅತೆ ಇರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಮಶರ್ಮನು ಹಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದುದಕ್ಕೂ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದಕ್ಕೂ ಭಯದ ಕಾರಣವೇನಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ದೇಶ ಪಡೆದ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಇತರರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನ್ನು ವಿನಿಯೋ ಗಿಸುವವನು. ಇನ್ನು ಅದರ ಅಗತ್ಯವು ವೈಶಾಖ ನಗರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಹದ್ದು ಮಾರಿ ಧನ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆತೆ ಇಲ್ಲದ ಅವನಿಗೆ ಕಳ್ಳರ ಭಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲ. ಬೇಕಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಿಂದರೆ ಅಜೀರ್ಣ ವಾಗುವ ಹಾಗೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಿತಿಗೆ ಹಾಳರಾಗದಷ್ಟು ಧನವು ಬಂದರೆ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುವುದೆಂದು ಕೊಂಡೇ ಅವನು ರಾಜ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ತಂದೆಯ ಕೊಲೆ ಅವನಿ ಗೊಂದು ವಾಕದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ, ಅಷ್ಟೇ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನನಭಂಗವಾದ ಕೊಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಎಂದಿನಂತೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡ ತೊಡಗಿತು.

பேரவையுள்

ಶ್ರೀಮತರೇ, ನಾನು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೆಲಸವು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಲಿ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೆಲಸವು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಲಿ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಪಾಲಿಕೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, 15.03.2018 ರಂದು
 ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ
 ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಪಾಲಿಕೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮಾಧುಷ್ಯದ ಅಲೆ ವಾಚ್ಯ, ಅಂಕೂರ ಸದಿ, ದಾಟಿ ಉಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದನು.

ಮೊದಲನೆಯದೇ.

2013, 2014-2015, 2016-2017, 2018-2019, 2020-2021, 2022-2023, 2024-2025, 2026-2027, 2028-2029, 2030-2031, 2032-2033, 2034-2035, 2036-2037, 2038-2039, 2040-2041, 2042-2043, 2044-2045, 2046-2047, 2048-2049, 2050-2051, 2052-2053, 2054-2055, 2056-2057, 2058-2059, 2060-2061, 2062-2063, 2064-2065, 2066-2067, 2068-2069, 2070-2071, 2072-2073, 2074-2075, 2076-2077, 2078-2079, 2080-2081, 2082-2083, 2084-2085, 2086-2087, 2088-2089, 2090-2091, 2092-2093, 2094-2095, 2096-2097, 2098-2099, 2100-2101, 2102-2103, 2104-2105, 2106-2107, 2108-2109, 2110-2111, 2112-2113, 2114-2115, 2116-2117, 2118-2119, 2120-2121, 2122-2123, 2124-2125, 2126-2127, 2128-2129, 2130-2131, 2132-2133, 2134-2135, 2136-2137, 2138-2139, 2140-2141, 2142-2143, 2144-2145, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2152-2153, 2154-2155, 2156-2157, 2158-2159, 2160-2161, 2162-2163, 2164-2165, 2166-2167, 2168-2169, 2170-2171, 2172-2173, 2174-2175, 2176-2177, 2178-2179, 2180-2181, 2182-2183, 2184-2185, 2186-2187, 2188-2189, 2190-2191, 2192-2193, 2194-2195, 2196-2197, 2198-2199, 2200-2201, 2202-2203, 2204-2205, 2206-2207, 2208-2209, 2210-2211, 2212-2213, 2214-2215, 2216-2217, 2218-2219, 2220-2221, 2222-2223, 2224-2225, 2226-2227, 2228-2229, 2230-2231, 2232-2233, 2234-2235, 2236-2237, 2238-2239, 2240-2241, 2242-2243, 2244-2245, 2246-2247, 2248-2249, 2250-2251, 2252-2253, 2254-2255, 2256-2257, 2258-2259, 2260-2261, 2262-2263, 2264-2265, 2266-2267, 2268-2269, 2270-2271, 2272-2273, 2274-2275, 2276-2277, 2278-2279, 2280-2281, 2282-2283, 2284-2285, 2286-2287, 2288-2289, 2290-2291, 2292-2293, 2294-2295, 2296-2297, 2298-2299, 2300-2301, 2302-2303, 2304-2305, 2306-2307, 2308-2309, 2310-2311, 2312-2313, 2314-2315, 2316-2317, 2318-2319, 2320-2321, 2322-2323, 2324-2325, 2326-2327, 2328-2329, 2330-2331, 2332-2333, 2334-2335, 2336-2337, 2338-2339, 2340-2341, 2342-2343, 2344-2345, 2346-2347, 2348-2349, 2350-2351, 2352-2353, 2354-2355, 2356-2357, 2358-2359, 2360-2361, 2362-2363, 2364-2365, 2366-2367, 2368-2369, 2370-2371, 2372-2373, 2374-2375, 2376-2377, 2378-2379, 2380-2381, 2382-2383, 2384-2385, 2386-2387, 2388-2389, 2390-2391, 2392-2393, 2394-2395, 2396-2397, 2398-2399, 2400-2401, 2402-2403, 2404-2405, 2406-2407, 2408-2409, 2410-2411, 2412-2413, 2414-2415, 2416-2417, 2418-2419, 2420-2421, 2422-2423, 2424-2425, 2426-2427, 2428-2429, 2430-2431, 2432-2433, 2434-2435, 2436-2437, 2438-2439, 2440-2441, 2442-2443, 2444-2445, 2446-2447, 2448-2449, 2450-2451, 2452-2453, 2454-2455, 2456-2457, 2458-2459, 2460-2461, 2462-2463, 2464-2465, 2466-2467, 2468-2469, 2470-2471, 2472-2473, 2474-2475, 2476-2477, 2478-2479, 2480-2481, 2482-2483, 2484-2485, 2486-2487, 2488-2489, 2490-2491, 2492-2493, 2494-2495, 2496-2497, 2498-2499, 2500-2501, 2502-2503, 2504-2505, 2506-2507, 2508-2509, 2510-2511, 2512-2513, 2514-2515, 2516-2517, 2518-2519, 2520-2521, 2522-2523, 2524-2525, 2526-2527, 2528-2529, 2530-2531, 2532-2533, 2534-2535, 2536-2537, 2538-2539, 2540-2541, 2542-2543, 2544-2545, 2546-2547, 2548-2549, 2550-2551, 2552-2553, 2554-2555, 2556-2557, 2558-2559, 2560-2561, 2562-2563, 2564-2565, 2566-2567, 2568-2569, 2570-2571, 2572-2573, 2574-2575, 2576-2577, 2578-2579, 2580-2581, 2582-2583, 2584-2585, 2586-2587, 2588-2589, 2590-2591, 2592-2593, 2594-2595, 2596-2597, 2598-2599, 2600-2601, 2602-2603, 2604-2605, 2606-2607, 2608-2609, 2610-2611, 2612-2613, 2614-2615, 2616-2617, 2618-2619, 2620-2621, 2622-2623, 2624-2625, 2626-2627, 2628-2629, 2630-2631, 2632-2633, 2634-2635, 2636-2637, 2638-2639, 2640-2641, 2642-2643, 2644-2645, 2646-2647, 2648-2649, 2650-2651, 2652-2653, 2654-2655, 2656-2657, 2658-2659, 2660-2661, 2662-2663, 2664-2665, 2666-2667, 2668-2669, 2670-2671, 2672-2673, 2674-2675, 2676-2677, 2678-2679, 2680-2681, 2682-2683, 2684-2685, 2686-2687, 2688-2689, 2690-2691, 2692-2693, 2694-2695, 2696-2697, 2698-2699, 2700-2701, 2702-2703, 2704-2705, 2706-2707, 2708-2709, 2710-2711, 2712-2713, 2714-2715, 2716-2717, 2718-2719, 2720-2721, 2722-2723, 2724-2725, 2726-2727, 2728-2729, 2730-2731, 2732-2733, 2734-2735, 2736-2737, 2738-2739, 2740-2741, 2742-2743, 2744-2745, 2746-2747, 2748-2749, 2750-2751, 2752-2753, 2754-2755, 2756

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಕೂಡ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು
ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

[illegible]

ದೇವರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ದೈವ ಭಕ್ತನಿದ್ದನು. ಅವನು ಸ್ವಾರ್ಥ ಮಾತ್ರದ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ಅವನು ಊರೂರು ತಿರುಗುತ್ತ ಜನರಿಗೆ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತ ಒಂದು ದಿನ ಆ ದೈವಭಕ್ತನು ರಾಜವಂಶ ಪಾಳ್ಯವೆಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದನು :

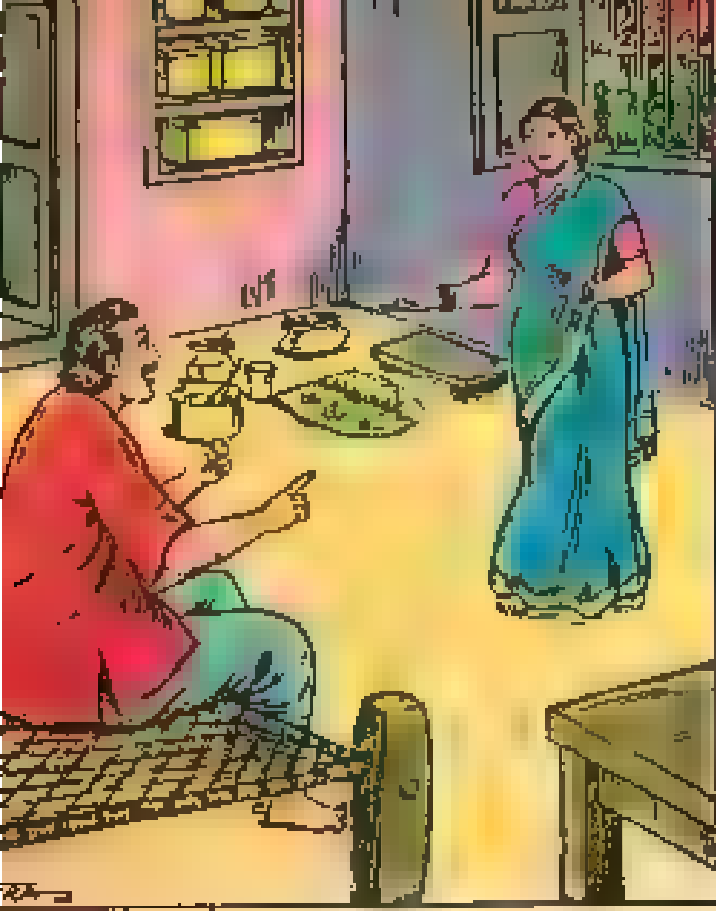
“...ದೇವರು ತಾನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗು ಕೂಡಾ ತಾಯಿಯ ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇರುವೆಯಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಕೂಡಾ ತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಕೊಡುವುದನ್ನು ದೇವರು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೊಂದು ಜೀವಿಯನ್ನೂ ದೇವರು ಮೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನಲ್ಲಿನೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಹೇಗೋ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ತನ್ನಲು ಕೊಡಿಸುವನು. ತಿಂಡಿ ತನ್ನದೆ ಸಾಯುವೆನೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದರೂ

ಅಯುಷ್ಯವಿರುವವರೆಗೆ ಬದುಕುವ ಹಾಗೆ ವಿನಾದರೂ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ ಆ ಭಗವಂತ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಂದೇಹ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ...”

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಆ ಭಕ್ತನು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವಾಗ ಜನರು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ತಲೆ ಬೋಗುತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನೆಂಟೊಬ್ಬ ಮೊಂಡುಗಾರನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಆ ಉಪನ್ಯಾಸವು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಉಪನ್ಯಾಸ ಭಕ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಹಟ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಲಾರೆ ಉಣ್ಣಲಾದೆನೆಂದು ಕುಳಿತರೆ ದೇವರು ಹೇಗೆ ತಿನ್ನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ? ತಂದೆತಾಯಂದಿರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುವ ಹಾಗೆ ದೇವರು ಒಂದು ತಿನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ದೇವರಿಗೆ ಅದೇನೂ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ ! ಅಂಥವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿನ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಿಸದೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಾರೆ ” ಎಂದನು ಭಕ್ತ.

ವರಗಳಿಗಾಚೆಗಿನ ಪಂದವೂವು ಕಥೆ

ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಇವರೊಡನೆ ವಾದಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನ
ವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಮೊಂಡುತನ
ಬಡದೆ ತಾನು ಏನೂ ತಿನ್ನಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಕೊಂಡನು. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ,
ದೇವರು ತನ್ನಿಂದ ಹೇಗೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾನೋ ನೋಡಿ
ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಹುಡುಗುತ್ವ ಅನಗಿ.

ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಹೆಂಡತಿ
ಮನೆ ಹಾಕಿ ಬಟ್ಟಲಿಟ್ಟು ಬಡಿಸುತ್ತ ಊಟಕ್ಕೆ
ಬನ್ನಿರಲು ಕರೆದಳು.

“ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಸಿವಿಲ್ಲ. ಊಟ ತಿಂಡಿ
ಏನೂ ಬೇಡ. ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಬೇಡ” ಎಂದನು
ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಬೇಸರದಿಂದ.

“ನಮ್ಮ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗಲಕಾಯಿ
ಆಗಿತ್ತು. ಹುಳಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ವಲ್ಯ ಮೂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ
ಇಷ್ಟ ತುನೇ ? ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಉಣ್ಣಿರಿ, ಬನ್ನಿ”
ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ.

“ಹಸಿವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೆ
ಸಾಲದೇನು ? ಏನಿಂದು ನನ್ನ ಒಡ್ಡೂರದ ಬಲವಂತ !
ಪಲ್ಕಿಗಿಲ್ಲ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ !” ಎಂದು
ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ರೇಗಿಬಿಟ್ಟನು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ.

ಮಕ್ಕಳು ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತು, ತಾವು ತಿನ್ನುವು
ದನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನ ಬಾಯಿಗೆ
ಇಡಲು ಬಂದರು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ದೀಕ್ಷೆ ಸಾಗಲಾರದೆಂದು
ಕೊಂಡು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ
ಹೊರಟು ಊರಿನ ಮೇರೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮಠದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತನು, ರಾತ್ರಿ
ಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಬಿಡೋಣವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ.

ಆ ದಿನ ಆ ಊರಿನ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಿಗೆ
ಭೂತ ಬಡದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೂತಮಾಂತ್ರಿಕನು ಬಂದು
ಏನೇನೋ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿ, ಭಕ್ತ ಭೋಜ್ಯಗಳ
ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮಡಿಕೆಯೊಳಗೆ
ತುಂಬಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಊರ ಹೊರಗಿಡ್ಡ ಆಲದಮಠದ
ಬುಡದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ
ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಮನೆಯ ಆಳುಗಳು, ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಕುಳಿತಿದ್ದ
ಮಠಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಲದ ಮಠದ
ಒಡದಲ್ಲಿ ಆ ಗಡಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ
ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಲೇ
ಇದ್ದಿತು. ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಬರುವ ಭಕ್ತ
ಭೋಜ್ಯಗಳ ಸುಮಾಸನೆಯಿಂದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಜೊಲ್ಲು
ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ದೇವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಹಸಿವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು
ಹೊಟ್ಟೆಯೊತ್ತಿ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದನು.

ರಾತ್ರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು. ಆರ್ಥ
ರಾತ್ರಿವಾಟ, ಮೂರನೇ ಜಾಮವು ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು.

ಆಗ ವಕ್ಕದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ತಂದ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಂಚೋತ್ಸವ ಕೆಲವರು ಕಳ್ಳರು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದರು.

ಅವರ ಮೂಗಿಗೂ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯಗಳ ಸುವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದರು.

"ಎಲೆ! ಹಬ್ಬದಡಿಗೆಯ ಲೂಟಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಲ್ಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಇಲ್ಲ ವಲ್ಲ!" ಎಂದರು ಕೆಲವರು ಕಳ್ಳರು.

"ಹೇಗೆ ಬಂದರೆ ಎನಿಯಂತು ಬಿಡೋ! ಹಸಿವೆ ಭಗಭಗಿಸುವಾಗ ತಿನ್ನೋದು ಬಿಟ್ಟು! ಸುಮ್ಮನೆ ಸಂದೇಹವೇಕೆ?" ಎಂದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು.

"ಮದುಕುಡೋ! ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದು ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತು ಅಪಹರಿಸಲ್ಕೆ ಯಾವ ಕೂರ್ಮ ಒದ್ದಿಯವನೋ ವಿಪವೇಸಿ ಇಪ್ಪಿರಲೂ ಒಂದುದು ಅಂಥ ವರಿವರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಅಡಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮೊದಲು ಸುತ್ತಲೂ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಹುಡುಕಿರಿ" ಎಂದ ನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ.

ಕಳ್ಳರು ಬೇಗವಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದರು.

ಎಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳರೂ ಓಡಿಬಂದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯನ ಪುತ್ರನೂ ಕೂಡಿ, "ಕಳ್ಳ ಮಂಗಾ! ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದು ನಮ್ಮ

ಹಣ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀಯಾ! ತಿನ್ನು ನಿನ್ನ ವಿಪದ ತಿಂಡಿ! ಭಡವಾ!" ಎಂದರು.

"ಆ ತಿಂಡಿ ಗಿಂಡಿ ಯಾವುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಯ್ಯಾ. ಒಂದು ಕಾರಣವಿಂದ ನಾನು ಉಪ ವಾಸದಿಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ. ಏನೂ ತಿನ್ನಲಾರೆ!" ಎಂದನು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ.

ಎಮ್ಮ ಮೂತ್ರಕ್ಕೂ ತಿನ್ನಲಾರೇಂದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಮೊಂಡುತನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕಳ್ಳರ ಅನುಮಾನ ದೃಢವಾಯಿತು.

ಅವರು ಸುಬ್ಬಯ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಗುದ್ದಿ, ಬಲ ವಂತವಿಂದ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧೋಜ್ಯದ ಕೆಲವು ತುಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅವನಿಂದ ಸುರಿಸಿದರು. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ತಿನ್ನಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಸಾಯದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಗಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಾದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವೇ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ, ತಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಬೇವರೇ ಗದ್ದನೆಯೆಂದುಕೊಂಡು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಕತ್ತಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಮನುಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಉಳಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡನು. ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯ!

ತನಸುಗಲ್ಪಲಿಫ್

ಹಿಂದೆ ಕೋಸಲ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಬುದ್ಧನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಕನಸುಗಳು ಬಿದ್ದುವು. ಎಚ್ಚರಾದರೂ ಅವೆಲ್ಲ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರದವು. ಎಲ್ಲವೂ ವಿಚಿತ್ರ ಕನಸುಗಳೇ.

ಮಹಾರಾಜನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತನಗೆ ಬಂದ ಕನಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಇಂತಹ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಏನು ಅರ್ಥವೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮೊದಲುಕೋ ಅದೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ" ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡರು. ರಾಜನಿಂದ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಪ್ರಕಾರ ಧನವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಇದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅವೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಎಮ್ಮೋ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದೆವು. ನಿಮಗೆ ಬಂದ ಕನಸುಗಳು ಬಹು

ಕೆಟ್ಟ ಅಂಶ್ಯಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ನಿಮಗೂ, ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಕ್ಕೂ, ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಅನೇಕ ಕೆಡುಕುಗಳಿವೆ" ಎಂದರು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆದರಿದನು. "ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಅಂಶ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವಾರಿಸುವ ದಾರಿ ಏನೋ ಇಲ್ಲವೇ? ಪರಿಹಾರ ಗಳಿಗೂ ತಾಂತ್ರವಾಗಲಾರವೇ? ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ್ದೇನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದನ್ನೂ ನೋಡಿ ನೋಡಿಯುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿ ದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಂದೇ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗ ಏದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಯಜ್ಞ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಮನೆ, ದಾನ ಧರ್ಮಗಳೂ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಶೀಡಗಲೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ರಾಜ್ಯವೂ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದಾನಧರ್ಮಗಳೇ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥವು" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳಿದರು.

ಬಿಡುಸಾರ ಮಹಾರಾಜನು ಹಿಂದು ಮುಂದು
ಯೋಚಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳುವವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ
ನಂಬಿ, ತನ್ನ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕರೆದು,
"ನಾಲ್ಕು ಗಾಳಿಗಳು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರಾ ಯಜ್ಞ
ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ಸಂತವಾಣಿ, ಸುಭಾವನೆ
ದಾನಾದಿಗಳಿರಾ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ
ಸನ್ನಾಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ದಾನಗಳು ಕಡಿಮೆ
ಯಾದಂತೆ ಮೂಲಕೇ ಒರೆಯಾರದು. ಜಾಗ್ರತೆ!"
ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ಮಹಾರಾಜಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.
ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಇದೇನು
ಮಾಡುವಿ? ನೀವು ಅವಸರವಿಲ್ಲ. ಈ ಯಜ್ಞ
ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಾರದು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅಪ್ಪೆಲ್ಲ ತಿಳಿದವರೆಂದು ನಂಬುವ
ಬಾರದು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ನೋಡುವಾಗ
ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯರಾದವರೊಡನೆ
ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲಾ
ಬುದ್ಧಿ ಮಹಾರಾಜನಿ ಒದ್ದೆ ಭಗವಾನ್ ಜೇತವನ
ದಲ್ಲಿರುವವನ್ನು ಮರೆತಿದಾ? ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಆ ಮಹಾನುಭಾವನೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಬಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಹೇಳಿ ಭರಿತವಾಗಿಸುವ ಕೇಳಿ. ಆತನೂ
ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು"
ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆಯೆಂದು ಬಿಡುಸಾರ
ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು
ಸ್ವತಃ ಜೇತವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನನನ್ನು
ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ವಿನೀತ
ನಾಗಿ ಅಹ್ವಾನಿಸಿದನು.

ಬುದ್ಧನು ರಾಜನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಅವನು ಕರೆದ
ದಿನ ಭಿಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದನು.
ಆಗ ಮಹಾರಾಜನು ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನನೊಂದಿಗೆ,

"ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಕಥೆ, ವಾವುದೂ
ಇರಲಾರದು. ನನಗೆ ಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳು
ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಟ ರೀತಿಗಳು
ವಿನೋದವನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಯಬಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ" ಎಂದನು.

"ಆ ಕಥೆಗಳು ವಿನೋದವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಫಲ
ಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ"
ಎಂದನು ಬುದ್ಧ. ರಾಜನ ಮುಗ್ಧ ಭಾವನೆಗೆ
ಒದ್ದೆಗೆ ಮುಗುಳು ನಗುಬಂತು.

"ಮೊದಲು ನಾನು ಕನುಸಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗೂಳಿ
ಗಳನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅವು ಭೇಕರವಾಗಿ ರಂತೆ ತಾಳ, ತ್ತ
ರಾಜಾಧಿಪದ ಅವರಣದೊಳಗೆ ಬರುವವು. ಅವು
ಗಳು ಶರಸ್ವರ ಜಗಳಾಡಿದರೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ
ವಡೋಣವೆಂದು ಜನರು ನುಂವುಗುವಾಗಿ ಬಾದರು.
ಅದರೆ ಆ ಗೂಳಿಗಳು ಜಗಳಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ, ಅವುಗಳ
ವಾಡ್ ಎಲ್ಲಿಗೋ ತಿರುಗಿ ಎತ್ತರೋ ಹೊರಟು

ಹೋರುವು ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ? ಇದರ ಅರ್ಥ
ಮಾನು?" ಎಂದು ಮಹಾರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

"ರಾಜಾ, ಈ ಕನಸು ನಿನಗಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ತಲೆ
ಮಾರಿನವರಿಗಾಗಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ
ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜರು ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.
ಮೇಲೆಗಳು ಬಂದು ಕೂಡಾ ಮಳೆಸುರಿಸದೆ
ಹೊರಲು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಆತ
ಯುಟ್ಟಿವೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಿರಾಶರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ
ದಿನಗಳು ಮುಂದೆ ಎಂದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಬರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನೇನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾ
ಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಬುದ್ಧ.

"ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವಪ್ನ ಸ್ವಾಮಿ.
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಿಡಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು
ಎತ್ತಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವವಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹೂಬಿಟ್ಟು
ಕಾಯಿ ಯಾಗುವವನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಇದು
ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ? ಇದರ ತಹಸಸವೇನು?"

ಎಂದು ಮಹಾರಾಜನು ಕೇಳಿದ, ಬುದ್ಧನು
"ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ
ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹಗಳು ನಡೆ
ಯುತ್ತವೆ. ಅವರು ಬೆಳೆದು ಬೆಂಚ್ಚುವವಾಗುವ
ದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಮಕ್ಕಳ ಕಾಯುದಿರಾಗುವರು.
ಅದಕ್ಕೂ ನೀನೇನೂ ಮಾಡದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು
ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಹುಡುಗರು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕರುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ
ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ ಪೀಡಿಸುತ್ತ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವಂತೆ
ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡೆನು" ಎಂದನು ಬುದ್ಧ
ಸಾರ ರಾಜ.

"ಮುಂದಿನ ಬಾಲ್ಯವು ಕಾರುಮಾರಾಗಿ ಹೋಗು
ವುದರಿಂದ. ಮುದುಕರು ತಮ್ಮ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ
ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ದುರ್ದಿಗಳೂ
ಬರಲವೆ ಎಂದು ಅದರ ಅರ್ಥ" ಎಂದನು ಬುದ್ಧ.

"ಕರುವಾಯದ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ರೈತರನ್ನು
ನೋಡಿದೆನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ
ಸೇಗಿರಿಗೆ ಹೂಡಿದ ಒಲೆಪ್ಪವಾದ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು
ಬಟ್ಟೆ ಓಡಿಸಿ ಎಳೆಯ ಕರುಗಳನ್ನು ಆ ನೆಗಿರಿಗೆ
ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಕರುಗಳು ಅರಳು
ತ್ತಿದ್ದುವು" ಎಂದನು ಮಹಾರಾಜ.

"ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ನ್ಯಾಯ
ಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪುವ ರಾಜರು, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ
ಸುಮುಘ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲು ಪ್ರವಂಚ
ಜ್ಞಾನವನ್ನಿಟ್ಟಿದ ಕರುಗಳನ್ನು ಆ ವದವಿಯಲ್ಲಿ
ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆ, ಎಲ್ಲವೂ ತಿರುಗುಮುರು
ಗಾಗಿ ಬೋಗುತ್ಪದೆಯು ಆ ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ"
ಎಂದನು ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನ್.

"ಮತ್ತೊಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕುದುರೆ
ಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ತಲೆಗಳಿದ್ದುವು. ಆ ಎರಡು ತಲೆಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ

ಅದು ದೂಕೆ ಹಿನ್ನೆತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಘೋರ ದೃಶ್ಯದ ಅರ್ಥವೇನಿರಬಹುದು ಸ್ವಾಮಿ ?" ಎಂದು ಮಹಾ ರಾಜನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಅನ್ಯಾಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ತೂದೆ ಗಳನ್ನು ಕೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಎರಡು ಪಕ್ಷ ಗಳಿಂದಲೂ ಲಂಚಗಳನ್ನು ಮೇಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕೀರ್ತಿ ಹೇಳಿ ರಾರದು. ಇದೇ ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ" ಎಂದನು ಬುಧ್ಧ ಭಗವಾನ್.

"ಇದೇನೆಂದು ಹೇಳಿರೋ. ಒಬ್ಬನು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ಹೊಡೆದ ಭಾಗವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ನರಿ ಹೊಂಚಿ ಬಂದು ಹೊಡೆದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು. ಇದರ ಗುಟ್ಟು ಏನೋ ?" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಬರಲಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಜೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗುಂಡಂದಿರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೂಡಹಾಕಿದ ಧನವನ್ನು ಹೆಂಡಂದಿರು ಯಾವಾಗಲೂರಾವಾಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರು ತ್ತಾರೆ. ಅದು ಗಂಡನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪ. ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದನು ಬುಧ್ಧ.

"ಬೇರೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿ ನೋಡಿದೆನು. ರಾಜವಂಶದ ಹತ್ತಿರವೇ ದೊಡ್ಡ ದೊಂದು ಬೋಗುಣಿಯ ತುಂಬಾ ನೀರಿದ್ದಿತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಬೋಗುಣಿಗಳೂ, ಬಿಂದಿಗಳೂ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲದವರೂ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅಗಲ ತುಂಬಿರುವ ಬೋಗುಣಿಗೆ ನೀರು ಸುರಿದು, ಅದು ಕೆಳಗೆ ಪಾಳುವುದನ್ನು ಗವಿಸದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಳಿ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದೂರೂ

ನೀರು ಹೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನೀರು ಹೊಯ್ಯುವುದರ ಅರ್ಥ ಎಂತಹುದೋ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

"ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಅಧರ್ಮವು ಬೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಜನರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಧನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜನ ವಿಜಾನೇ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನೆಗಳು ಬಾಳಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಹಾಗೆ ಬಾಗಿಹೊಂದು ಶೂನ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ" ಎಂದನು ಬುಧ್ಧ.

"ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವು ಕುದಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆ ಪಾತ್ರವು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕುದಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುದಿತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅನ್ನವು ಬೇವು ವೆಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯಕ್ಕಿಯಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು." ಎಂದನು ಮಹಾರಾಜ.

“ಮುಂದಿನ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸ್ವಪ್ನ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪಾಲಕರು ನೆರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಕ್ಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆರೆಯಿಂದ ವೈರುಗಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅನಲು ಪೈರೇ ಇರಲಾರದು” ಎಂದನು ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನ್.

“ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮಲಯಜಿಂದನವನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರುತ್ತ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು” ಎಂದನು ಮಹಾರಾಜ.

“ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೀಚರು ಪವಿತ್ರವಾದ ಧರ್ಮ- ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತುಚ್ಛವಾದ ಐಹಿಕ ಸುಖಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು ಬುದ್ಧ.

“ಇನ್ನೂ ನಾನು ಕನುಸದಲ್ಲಿ ನೀರಮೇಲೆ ಧಾರವಾದ ಕ್ಷುಣ್ಣ ತೇಲುತ್ತಾ ಹೂವೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ರಾಜಹಂಸಗಳ ಗುಂಪು ಒಂದು ಹಿಗ್ಗೆಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಮೇಕೆಗಳು ಹೂಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವಾಗ, ಹೋಳೆಗಳು ಕೂಡಾ

ಹೆದರಿ ನಡುಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅರಿವ್ಯವಾಯಿತೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ವೇನಾ ಸ್ವಾಮಿ?” ಎಂದು ಮಹಾರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

“ಈ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ನಿನಗಾಗಲೀ, ನಿನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಲೀ ಸಂಬಂಧಿಸುವು ಅಲ್ಲಿ ವೇ ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನಗೆ ಯಾವ ಬಿಡೆಯೂ ಬೇಡ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವು. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ನಶಿಸಿ, ಪಾಪವು ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಎಂತಹ ಮಹಿಮೆಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ನೀತಿಯ ರಾಜರ ಅನಾದರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಕಾಲ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ನೀನು ನೋಡಿದ ಕಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವರಮು ನೀಚರು ಪದವಿಗಳಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ರಾಜಕುಳಗಳಂತಹ ಯೋಗ್ಯರು ಸಹಾ ಅವರ ಕುಲದಿಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಡೆಯ ಬೆಳಗುವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಧರ್ಮವಿಗೆ ಅಧಿಕಾರದ ಬಲವು ಲಭಿಸಿದರೆ ಸತ್ಯಸಂಭವ ಸಹಾ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಬೇಕು. ಅಧರ್ಮರು ಅವರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲೂ ನೋಡವರು” ಎಂದನು ಬುದ್ಧ.

ಬಿಂಬಸಾರನ ಸಂದೇಹಗಳೆಲ್ಲಾ ತೀರಿತು. ಮುಷ್ಕಗಳ ಆರೋಚನೆ ಕುಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನನಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದನು.

తెన్నమొలక

[illegible]

ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಅನಂತರ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೂ, ಬುದ್ಧಿಮಾತನೂ ಆದ ಅವನ ಕುಮಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುಲ್ತಾನ್, ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದರೊಡನೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುಲ್ತಾನ್ ತೋರಿಸಿದ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳು ತಕ್ಕ, ಕಬೀರಗಿಲ್ಲ ಭಯವಿಲ್ಲದೊಳನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದುವು.

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೇನೆಯು ಸೋತವು.
ಕೆಂಪೇಜ ಸೇನಾಪಾಲಕ ಪ್ರಗೀಶ್ ಕುಂಬ್ಳೆ
ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನ ಬಂದಿಯಾದನು. ೧೭೬೪-
೧೭೬೫ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೆಂಪೇಜ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ
ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡಿತು.

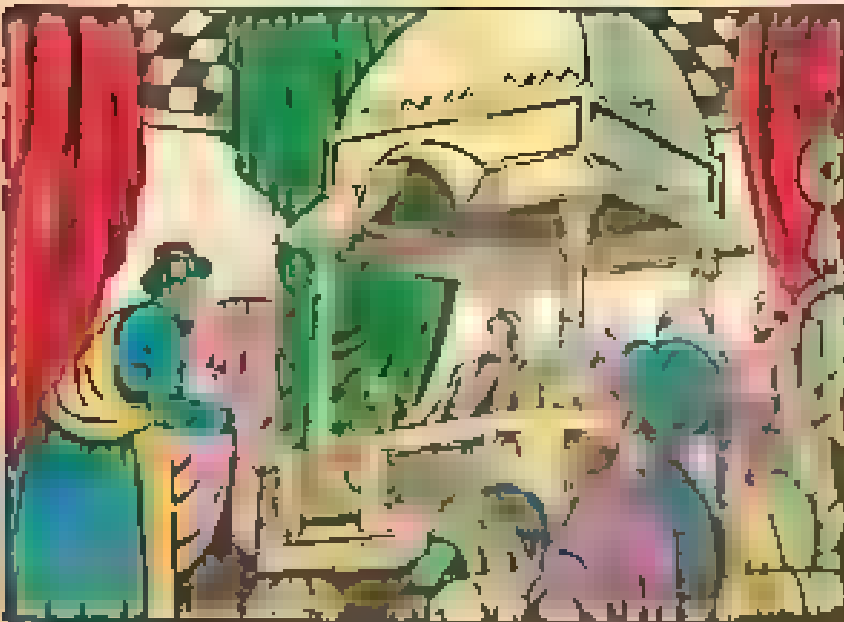

ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನಿಗೂ ಕುರೋಗನಿಗೂ ನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಶಾಂತಿ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಟಿಪ್ಪು ಇಂದಿಯಾ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಕಾರನ್‌ವಾಲಿಸ್, ಮೈಸೂರು ವಿರರನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆಗಳೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಇವರು ಕೋಡುಕೊಡಲಾದರು. ಮೂರುನಾರಿ ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕಡೆಯ ಎರಡುನಾರಿ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿಕೊಂಡನು.

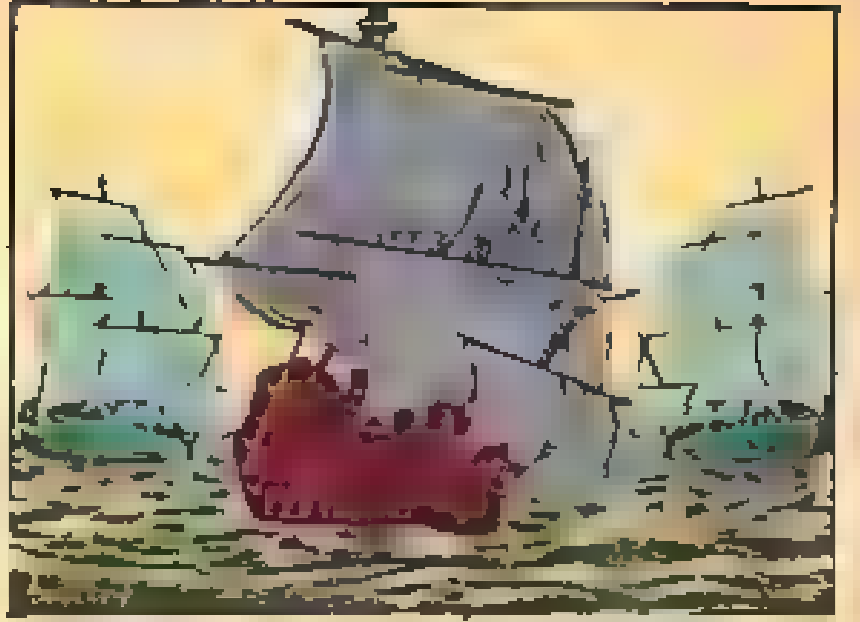
ಡಿ.ಟಿ.ಪ್ಲಾನ್ ಸೈನ್ಯವು ಕೋರಗುಟ್ಟುರಾವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಕುರೋಗನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕುಡುಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನ ಕುಡುಕುಂಡುರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಒತ್ತಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಟಿಪ್ಪು ಪುರುಷನು ನಿರ್ಮಾಣಿಸಿದ.

ಈ ರುಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹೈದ್ರಾಬಾದು ನಿರ್ಮಾಣ ಮೊದಲಿಗೆ ಸಮೀಪ ನಡೆಯುವ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣಿಸಿದ. ಈ ರುಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹೈದ್ರಾಬಾದು ನಿರ್ಮಾಣಿಸಿದ ಪ್ರಾಕಾರ ಮೂಲಕ ಸುಧ್ಧಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಿಜವಾದ ಕುರಿತು
ಯೊಂದಿಗೆ ಮೈತ್ರಿಯ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ-
ದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು
ಇದ್ದಿರಲು ಸಹಾನು ಕೀಳುತ್ತ, ಅದೇವಿಷಯ,
ಅರ್ಥಭಸ್ಮಾನ್, ಟಿಪ್ಪು, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ದೇಶಗಳಿಗೆ
ಈ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದೇ
ಯಾವುದರೂ ಸಹಾಯ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಪುಣ್ಯ ಸೇವೆಗೊಳಿಸುವ
ದೇವರು ಯಾವನೋ ಹೇಳಲು, ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್
ನಿಜವೆಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಪುಂಡ್ ಗವರ್ನರ್
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸೇವೆಗೊಳಿಸುವ
ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದೇ
ಅಲ್ಲಿ ಪುಂಡ್ ಸೇವೆಗೊಳಿಸುವ. ಅದರೂ
ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್ ಮೇಲೆ ತನಗಿರುವ ಸದರಿ
ಪ್ರಾಯದಿಂದ ಪುಂಡ್ ಗವರ್ನರ್, ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು
ಇದ್ದಿರಲುಕೊಂಡು ಇದ್ದಿಯುಳ್ಳ ಯಾವುದರೂ
ಸಹಾಯ, ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ
ಸೇರುವುದನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವುದಾಗಿ ದೇವರು
ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು.

ಈ ಸುಗಮ ಧಾರ್ಮಿಕ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊಸವಾಗಿ
ಗವರ್ನರ್ ಜವರರ್ ಆಗಿ ಬಂದ ವೆಲ್ಲೂಗೆ
ಗೊಪ್ಪಾಯಿತು. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್ ಯುಧ್ಧಕ್ಕಾಗಿ
ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದು ವಿನಂತಿ ಕೊಡುತ್ತಲೇ
ರೀತಿಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೆಲ್ಲೂಗೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು
ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ದ್ರೌಪದಿ ಕುರಿತುಯೊಂದಿಗೆ
ನಿಜವಾದನು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೂಡಾ ಕೆಲವು
ಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್
ಪ್ರಭುಗಳು ಬಲಪಡಿಸಿದರು.

ಶತ್ರುಗಳು ಒಂದೇನಾರಿ ಮೂರು ದಿಕ್ಕು
ಗಣಿದಲೂ ಕ್ರೋಧಗವಟ್ಟುಣವನ್ನು ಯುಕ್ತಿದರು.
ಬಯಲ ಕಂಪನಯ ಸೈನ್ಯವೇ ಸಿರಿ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ
ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದಿತು, ಅದಮೋದಿಗೇ ಇತರರ
ಸಹಾಯ ಕೂಡಾ ಜನಗೊಡಿದಂದರಿಂದ ಟವ್ವ
ಸುಲ್ತಾನನ ವಿಜಯದ ಅವಕಾಶ ಸೇಡು
ಗಾಯಿತು.

ಟವ್ವಸುಲ್ತಾನನು ಬಾಗಿ ಎತ್ತನಾಗಿ ಕುಳಿ
ಯವರು ಕೊಡುವ ಭರಣದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ
ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಕೆಂಪು ಸುಧಾನಮಾಡಿತು.
ಟವ್ವಸುಲ್ತಾನ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಅದ್ಭುತ
ವಾದ ಭಯೋ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಮುರುಕಾಂತದ
ವರಗೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು.

ತನ್ನ ದೇಶದೊಳಗೆ ಇತರ ಪಾಲಕರು ತನಗೆ
ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ಕುಳಿಯುವರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ
ಕೂಡದರೂ, ತಾನು ಮಾತ್ರ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದ
ವರಗೂ ಕಂಪನಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇದ್ದಿರಿಸಿ
ಟವ್ವಸುಲ್ತಾನ ಚಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಮರ
ವಾಗಿರುವನು, ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಾದ
ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ಹುಡುಗ ಗೆಲವದಿಂದ
ನೋಡಿದನು. ರಾಜಾಪ್ರತಾಪ್ ಮೊಗಲರನ್ನು
ಇದಿರಿಸಿ ಹೋರಾಡಿದಂತೆಯೇ ಟವ್ವಸುಲ್ತಾನ
ಖುಷ್‌ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದನು.

ಹಿರಿಯ ಉದಿನಲ್ಲಿ ಅರುಣಳು ಮುವತಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೊಸತಾಗಿ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ಬರುವಳು. ಅವಳ ಗಂಡ ಸದಾನಂದನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಅರುಣಳಿಗೆ ಅತ್ತೆಯೊಂದರ ಕಾಟವೊಂದರಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸದಾನಂದನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯವನಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆಂದೇ ಕೋಪವಿರುತ್ತದೆಂಬುದೇ ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

ಸದಾನಂದನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಣೆಗಳಿದ್ದುವು. ಮನೆಯ ಒಂದೆ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯಿಸಲು ಸ್ಥಳವಿದ್ದಿತು.

ಒಂದು ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಹಾಯಾಗಿ ಕಳೆದುವು. ಅದುವರೆಗೆ ಸದಾನಂದನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ "ಎಲ್ಲಿರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೋಪದವನನ್ನಿತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರು ಕಣಕೆರೆ ಹೊರತು ನನಗೆ ಕೋಪ ಬಾರದು. ಅದೇನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಕೋಪವೇ ಬಾರದು!" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.

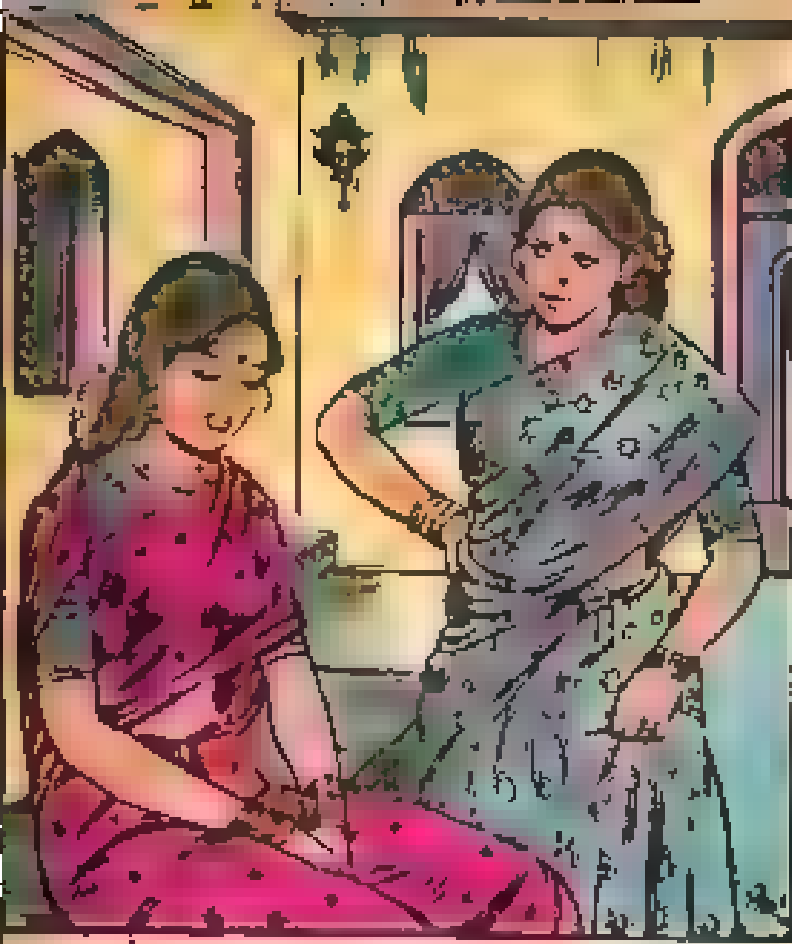
ಮತ್ತೊಂದು ವಾರವು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಸದಾನಂದನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನಿನ್ನಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಕೆಲಸ ದವಳನ್ನು ಇರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ? ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡದ ಹೇಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿ? ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ನಾನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಬಿಡಿ" ಎಂದಳು ಅರುಣ.

ಕೊಡರೇ ಸದಾನಂದನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. "ಅಂದರೇನರ್ಥ? ಈ ಮನೆಯ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ? ಅಂದರೆ ಗಂಡನಾದ ನಾನೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಾ ಯೆನು. ಸರಿ. ನಾನೇನೂ ಕೈಲಾಗದವನಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಕೆಸ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿ ಮುಸುರೆ ತಿಕ್ಕಿ, ಒಟ್ಟೆ ಒಗೆದು, ಅಮೇಲೆ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಸದಾನಂದನು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುತ್ತ, "ಈ ಮನೆ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

ಬೆನ್ನಾಗಿದ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಓ ಎಂದು ತಲೆ ಯಾಡಿಸಿದಳು ಅರುಣ.

"ಎಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರದು? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದರೆ ಸಂಬಳ ಸಾಕಷ್ಟಿರಬೇಡವೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ "ವಾಸವನ್ನು ಮನೆಯ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ ತರಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಓಳುಗಳನ್ನೂ, ಹೂಂಚ್ಚುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು, ಸವಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅರುಣಳನ್ನು ದೂಕ ಹೋಗಿಂದು ಬಯ್ಯನು. ಅವನ ಮೈ ಬೆವರಿತು.

ಗಂಡನ ಕೋಪದ ರೀತಿ ಅರುಣಳಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಕೋಪ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವಿವರಿಸಿ ಶ್ರಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನಡೆಯುವುದೆಲ್ಲ ಕಾಪಾಯೋಗಕರವಾದ ಕೆಲಸಗಳೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ತಾನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೇನಂತೆ?

ಒಂದು ದಿನ ಅರುಣ ನೆರೆಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಬಳವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಗೃಹಿಣಿ, "ಇಂತಹ ಕೋಪ ನನ್ನ

ಗಂಡಿಗೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆದಿತ್ತು. ಎನ್ನ ತಹ ಅದೃಷ್ಟಿಯೆತೆಯನ್ನು ನಾನನ್ನೆಯೂ ಮೋದಲಿಲ್ಲ. ಫಣ್ಣುವಂತೆ ನೀನು" ಎಂದಳು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಸದಾಸಂದನು ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಸಾಧುವಿಗೆ ಬಹಳ ಮಹಿಮೆಗೊದ್ದುವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆದವಳೇ ಆದರೂ, ಮೊಸು ಮೂಗಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ಕೊಪವಡಿಸುವಳಂತೆ. ಅವಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ಸಾಧುವನ್ನು ಕರೆದು ತಂದಿದ್ದನು.

ಕಾಪಾಡಾಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಧು ಅರುಣಳನ್ನು ಕರೆದು, "ನಿನಮ್ಮಾ? ನಿನಗೆ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಬೇಸರವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಅರುಣ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

"ಗಿನ್ನ ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಒದಲಾವಣೆಮಾಡುವಿಕೆಂದು ಆಸಿರುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಸಾಧು. ಹೌದೆಂಬಂತೆ ಅರುಣ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

"ಅದೇನೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳು ನೋಡುವಾ" ಎಂದನು ಸಾಧು.

ಅರುಣ ಸದಾಸಂದನ ಕೆಲೆಗೆ ನೋಡಿದಳು.

"ತೆದರಬೆ! ಡಮ್ಮ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು" ಎಂದನು ಸಾಧು.

"ಇವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಹಾಗಿ ಕೋಪ ಬರುತ್ತೆ, ಅದು ಹೋದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದಳು ಅರುಣ.

"ಸುಕರಿ, ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಕೋಪ ತಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು" ಎಂದನು ಸಾಧು.

"ಅದೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅರುಣ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು. ಸಾಧು ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ,

ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದೇನೋ ಕುಪವಾಸದ ಮಂತ್ರಸಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡನು ಸದಾಸಂದ.

ಅಮೇಲೆ ಸಾಧು ಸದಾಸಂದನೊಂದಿಗೆ, "ಪಾಪ ! ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತು. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹುಲಿ ಬೆಚ್ಚು ಗಯೀ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅವಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಪ್ರತ ಕಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೋಪದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿದ್ದರೋ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಆದು ಸುಮ್ಮನೆ ಪಾಟಕ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ತಾನು ಕೋಪ ಬಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು ಸದಾಸಂದ.

ಸಾಧು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ಕೇಳಿ, "ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕೋಪದಿಂದ ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವೂ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅಾಭವೂ ಆಗುತ್ತದೆಂದಾಯಿತು. ಆದರೂ ಹೆಂಡತಿ ನಿನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೇ ನೋಡು ತ್ತಾರೆ. ಆಪ್ತಿಯಾದು ಈ ತ್ತಮಳಾದ ಹೆಂಡತಿ ಸುಗುಪ್ತರು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜ್ವದ ಪುಣ್ಯ ! ಅದ್ಭುತ !" ಎಂದನು ಸಾಧು.

ಸಾಧು ಎನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಿರುವುದೆಂದು ಸದಾಸಂದನಿಗೆ ಹೊಳೆದರೂ, ಹೆಂಡತಿಯ ಕಾರಣ ದಿಂದಾಗಿ ಸಾಧುವಿನಿಂದ ತಾನೇ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂದು ಬಹಳ ಕೋಪವೇ ಎದ್ದಿತು. ಸಾಧು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತಾ ನೀರು ಸೇದಿ ಮನೆ ಪೂರಾ ಸುಡು ತುಳಿದು ಜಾಡಿಸಿ ಜಳಜಳ ಮಾಡಿದನು.

ಆಗ ಅರೋಗಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ದಿನ ಕಡೇರಿಗೆ ಅಡೆಡಾಡು ಬಂದಿರುವ ಸದಾಸಂದನು

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಸಾಯಂಕಾಲವಷ್ಟೇ ಆರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು.

"ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ ?" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದನು ಸದಾಸಂದ.

"ವೃಂದದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದೆ" ಎಂದಳು ಆರುಗಿ.

ಸದಾಸಂದನು "ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ "ಅಂಥಾ ಗತಿಗೇರು ನಿನ್ನೋಗು ಬರು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಗತಿಗೇಡು ಏನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕೋಪ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ದನಗೂ ಕೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ದನಗೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ತುಮ್ಮಸ್ಸು ಏಳುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನೀವು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವೃಂದಮು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಆರುಗಿ. "ಇದೇನು ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು ನಿನಗೆ ? ನೀನು ಕೂಗಿ ಪರರ ಮನೆ

ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಏನಾಗಬೇಕು ? ” ಎಂದನು ಸದಾನಂದ.

“ನಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಯಾವ ಭಂಗವೂ ಬಾರದು. ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಅರೋಗ್ಯ ಸರಿಮಾಡುವವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಧುಗಳೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದಳು ಅರುಣ.

“ಹಾಗೇನು ! ಅದೇವಾದರೂ ಸರಿಯೇ ! ನೀನು ಬೇರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇ ಬಾರದು ! ಕೂಡದು ! ” ಎಂದನು ಸದಾನಂದ.

“ನೀವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನಾನು ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೂ ಕೋಪ ಬರುತ್ತಲ್ಲ ? ” ಎಂದಳು ಅರುಣ.

“ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುವ ನಷ್ಟವೇನು ? ” ಎಂದು ಸದಾನಂದನು ಕೇಳಿದನು.

“ನಾನು ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬರುವ ನಷ್ಟವೇನು ? ನಿಮ್ಮ ಕೋಪ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಕೋಪವು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು

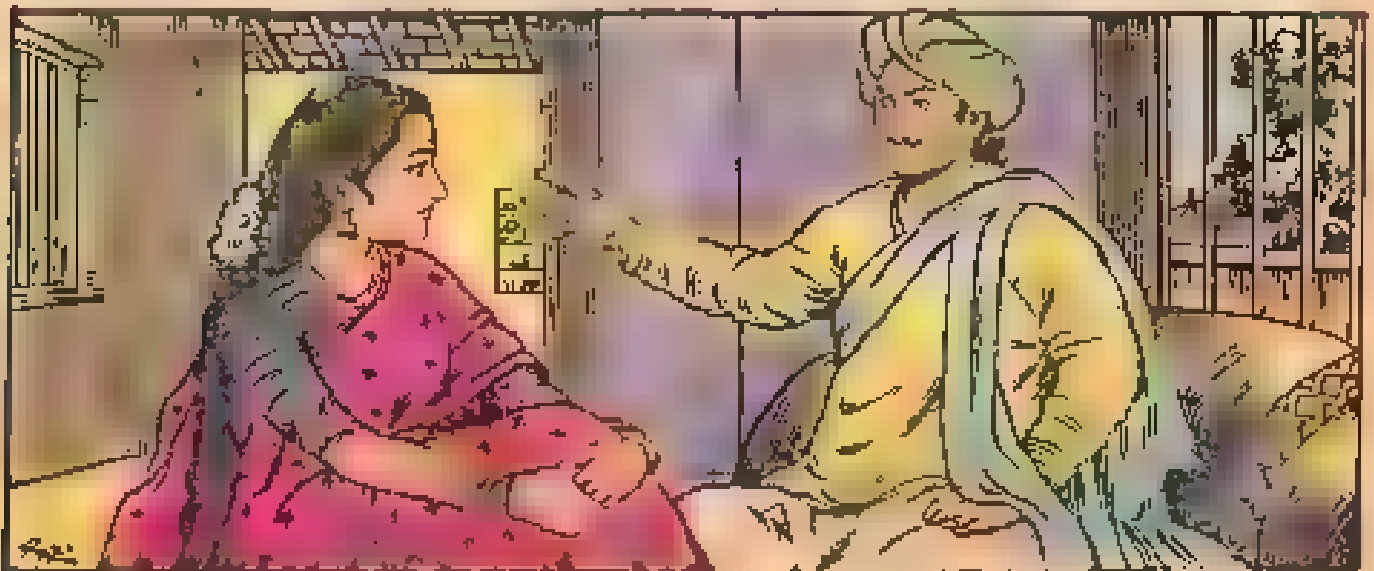
ತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಕೋಪದ ಜಾಡ್ಯ ಗುಣವಾಗುವ ವರೆಗೆ ತಾನೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ? ” ಎಂದಳು ಅರುಣ.

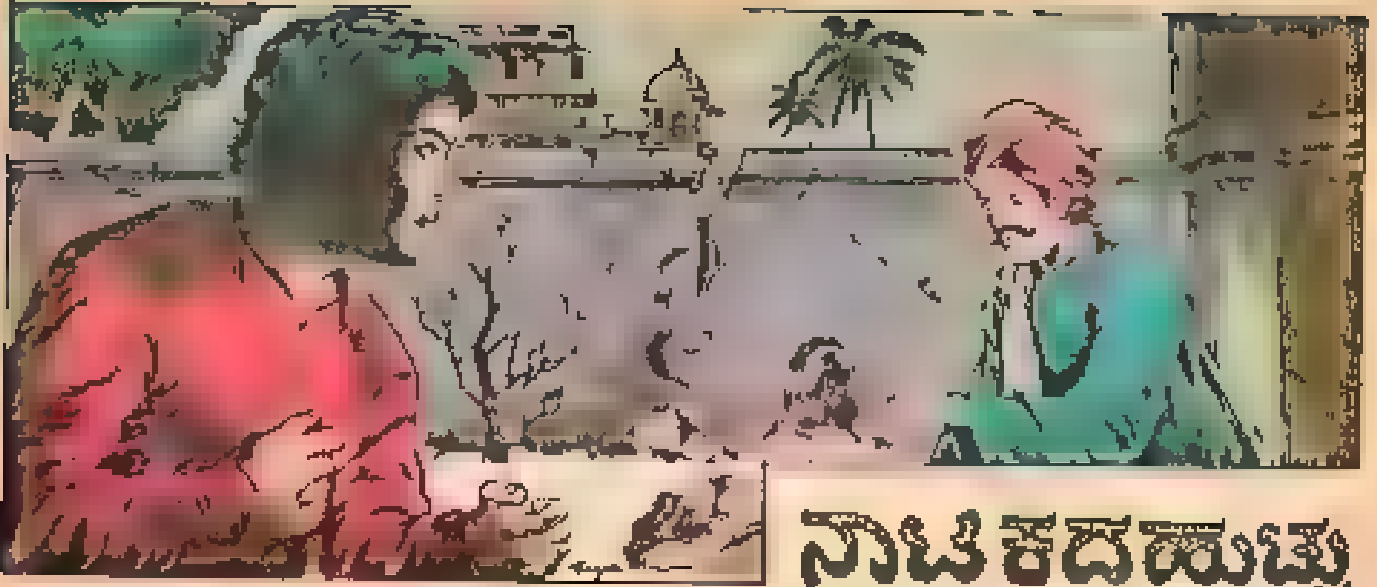
ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಾದ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಸದಾನಂದನಿಗೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮವಿರುವುದರಿಂದಲೇ, ಅವಳು ಕಷ್ಟಪಡುವುದನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ಮೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಅವಳಿಗೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿದೆ. ತಾನು ಕಷ್ಟಪಡುವುದನ್ನು ಅವಳಿಗೂ ಮೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಸಾಧುವೂ ಸೂಚಿಸಿತ್ತು !

“ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಅರುಣಾ. ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸು ! ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ತೋರಿಸಲಾರೆ ! ” ಎಂದನು ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಸದಾನಂದ.

“ಅಬ್ಬ ! ಸಾಧುಗಳು ಹೇಳಿದ ಉಪಾಯ ಫಲಿಸಿತು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ಪ್ರಕ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಬದುಕೋಣೆ ” ಎಂದು ಅರುಣಳು ಗಂಡನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಉಪವಾಸ ಕುಳಿತಳು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಅಮ್ಮ ವಿನಗಲ ವರೆಗೆ ಸದಾನಂದನೂ ಉಪವಾಸವಿಟ್ಟನು.

ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಒಪ್ಪಿರಿಸೊಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ನಾಟಕದ ಹುಟ್ಟು

ಹಿರಿದು ಊರದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನೆಯವನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿ ನಂದಲೂ ಓರು ಬಡತನದ ಮೇಲೆ ಇವಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭೈರಾಬ, ಬೊಂಬೆಯಾಬ, ಬೀದಿಭಾಗವತ, ನಾಟಕಗಳೆಂದರೆ ಊಟ ನಡೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹುಟ್ಟು. ಹೀಗೆ ಕಿರುಕಿರುಕಿರು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಇಮ್ಮ ವನ್ನು ದಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ನಾಟಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತನಗೊಂದು ವೇಷವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವರು ನಾಟಕ ಏನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಹತ್ತು ದಿನಗಳಿರುವ ಮೊದಲು ಆಭಾಸತ್ರಮವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಓಡಿ ಹೋದ ಮಗನ ಪಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮಗನು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳಮಾಡಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ ಕನ್ನ ತಮ್ಮನಿಂದ ಅವ ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಗೋವಿಂದರ ಮಾವನು ಅವನಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಅವನ ತಾಯಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಆ ಮದುವೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬರಲಾರೆನೆಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಕಡೆಗೆ ತಾಯಿಯೇ ಅಮ್ಮಾಯ್ ರೋಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ತಾಯಿಯ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಆರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆ ಪೋಲಿ ಹುಡುಗ, ಅವಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದರ ಮಾವನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಾಟಕ ಸಮಾಜದ ಯಜಮಾನನಾದ ರಾಜಾರಾಮನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಕನ್ನ ಪಾತ್ರದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಕನ್ನ ಅಭಿನಯಗಳೂ ಆಭಾಸವಾಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ದಿನಾ ರಾಜಾ ರಾಮನೇ ಗೋವಿಂದನು ಬಿಡಾರವಿರುವಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಆ ದಿನ ರಾಜಾರಾಮ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿಯೇ ಒಂದಿದ್ದನು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಳೆದು ಕತ್ತಲೆ ಒರುವ ವೇಳೆಯಾಗಿತ್ತು. "ಗೋವಿಂದಾ, ನನಗೆ ಸಾವಿರ ಕೆಲಸಗಳಿವು, ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒರುತ್ತೇನೆ. ನೀನೂ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಹಾಗೇ ಆಗಿರಬಿಡಿ. ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ? ಒನ್ನಿ" ಎಂದು ಗೋವಿಂದನು ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಬದಿಗೆ

ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸುವುದು. ಆ ಹಿಂಬದಿಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಅಡ್ಡಗಿಂತ ಹಾಗೆ ದವಿವನ್ನಾರರ ಮನೆದು ಉನ್ನತವಾದ ಅವರೂದ ಗೋಡೆ ಇದ್ದಿತು. ಅದರ ಆ ಗೋಡೆ ಶಿಥಿಲವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬಿಲಗಳೂ, ಮಿಡುಗಳೂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು.

ದಾಹಾರಾ ನಾಟಕ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತ, "ಏನಪ್ಪಾ ಇದು? ನೀನು ಇಷ್ಟು ಹಟ ಮಾಡಬಾರದು ಕಣೋ! ನೀನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮ ಎನ್ನದೇ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಎಳೆ ಅಗದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಳಪ್ಪಾ. ಮನೆಗೆ ಬಾ, ಹೋಗೋಣ" ಎಂದನು.

"ಇಲ್ಲ ಮಾವಾ, ನಾನು ಬರಲಾರೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಯಿ ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಬೈದಿದ್ದಾರೆ. ಅಮ್ಮನ ಮುಖ ನೋಡಲಾರೆನು" ಎಂದು ಕೋಪವನ್ನು ನಟಿಸಿದನು ಗೋವಿಂದ.

"ಅದೇನು ಮಾತೋ! ಅಮ್ಮನಾದವಳು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬಯ್ಯಬೇಕೋ ಅಂತ ಈಗ ನರಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ, ಇದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಆಕೆ ಬದುಕುವುದೇ ಕಷ್ಟ!" ಎಂದನು ರಾಹಾರಾಂ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಗೋವಿಂದನೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಇವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಠಸ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಹಾರಾಂ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಗೋವಿಂದನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ಕೊಳೆದು ಕೊಂಡು, ಮನೆಮೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಹೊರಟಾಗ, ಶಿಥಿಲಗೋಡೆಯ ಮಿಡಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಚಪ್ಪಾಳೆಯ ಸ್ವರ ಕೇಳಿತು. ಗೋವಿಂದನು ಅದರಿಂದ ಬಿದ್ದು ಏನೋ ಭಯದಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಹಾಗೆಬೋ ನಿಂತನು.

"ನಿನ್ನನ್ನೇಕರಯೋದು! ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಟ. ಅಂದುಕೊಂಡೆಯಾ? ನಾನು ಭೂತ ಓಡಾಟಿ ಅಲ್ಲ! ಸಮೀಪ ಬಾ!" ಎಂದು ಗೊಗ್ಗರಪಾದ ಕಂಠಸ್ಥರ ಮಿಡಿಯೊಂದರ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೇಳಿತು.

ಆಗ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ಆ ಮಿಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಒಗ್ಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಆತನು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ತಲೆಕೂದಲು, ಗದ್ದ ಮೀಸೆಗಳಿಂದ ಮುದುಕನ ಮುಖ ಕಾಣಿಸಿತು. ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು ಆ ಮುಖ.

"ಎಂಥಾ ಹುಡುಗ ನೀನು? ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು ಸೋದರ ಮಾವ ಹೇಳಿದರೆ, ಅಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯ ಮುಡಿ ಕರೆಯೊಮ್ಮೆಲು ಬಂದರೆ ಒರಲಾರೆನೆಂದು ಅಪ್ಪ ಹಟಮಾಡುವಿ ಎಕೋ? ತಪ್ಪು. ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡು!" ಎಂದನು ಆ ವೈದ್ಯ.

ಈ ಮುದುಕನು ನಾಟಕದೊಳಗಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದೇ ತಿಳಿದ ಹಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಮುದುಕನ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರಂಗೇರಿಸೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು, "ಇಲ್ಲವಿರೋ! ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಸಂಗತಿ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು, ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ನಾನು ಹೋಗಲಾರೆ. ಹೌದು, ನಾನು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗಾಗುವ ನಷ್ಟವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ವೃದ್ಧನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಏನೋ ಯೋಚಿಸಿ, "ಅದುವೋ? ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಮಗನಾವಳಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಕೋಪ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವ ಈ ದೊಡ್ಡ ಅರಮನೆ ಪನ್ನದೇ. ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಚಿಕ್ಕತನದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಬಯ್ಯಕೆಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದವನೇ. ಆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಕೂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಳು. ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋದೇ ಅಂದುಕೋ. ಏನು ಲಾಭ ಹೇಳು?" ಎಂದನು.

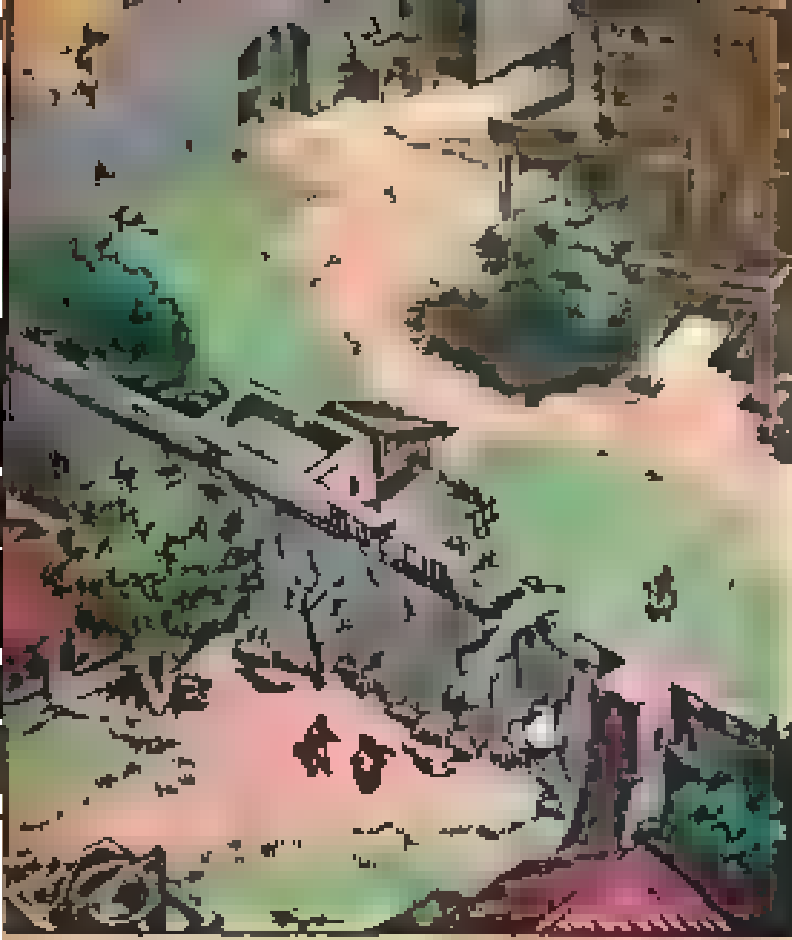
ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುವವನು ಅತಿ ಭಾಗದ ಮನೆಯ ಒಡೆಯನಾದ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯತು ಗೋವಿಂದನಿಗೆ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮಿಂಚಿ ನಂತೆ ಒಂದು ಅರೋಚನೆಯೂ ಬಂದಿತು.

"ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮದು ಮೊಟ್ಟಗೂ ಬಟ್ಟೆಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದಂಥ ಒಡಕುಮಂಡಿ. ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸೋಣವೆಂತಲೇ ನಾನು ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇನಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಹಳ ದೂರ. ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಕೂವರಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ಬರಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಬಕ್ಕೆ ಗತಿಯಾದ ಮನೆಲಿ ತಾಯಿಗೂ ನನಗೂ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ" ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ ತುಂಬಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುವವನ ಹಾಗೆ.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಜಮೀನ್ದಾರನು ನಗಾಡಿ, "ನಿನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಕರೆಯಲು ಒಂದ ಮೂವ ಮಿತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಡೊಂದಿಗೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ತಾಳು" ಎಂದು ಜಮೀನ್ದಾರನು ಆ ಮಿಡಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಿತು, ಶಿಥಿಲವಾದ ಆ ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಿಡಿದ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಜೆಯ ಬಂದಿತು. ತನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದವನು ಜಮೀನ್ದಾರನೋ ಅವನ ಭೂತವೋ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಮಿಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅದೇ ಪೃಥ್ವಿ ಜಮೀನ್ದಾರ ಒಂದು, "ಇಕೋಪ್ಪಾ, ಹಿಡಿ, ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲೆ ಬೆಳೆಗೆಯೇ ಹೊರಟು ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗು." ಎಂದು ಸಣ್ಣ ಗಂಟನ್ನು

ಮಂಡಿಯೊಳಗಿಂದ ನಿದ್ರಿಸುವ ಗೋವಿಂದನು ಅಕ್ಕಾಕುರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗಯು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಬಂಗಾರದ ಪವನುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವನು ಅನಂದದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಗಯು ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಒಟ್ಟೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಗಯ ಅಡೀ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗುಟ್ಟಿದನು.

ಮರುದಿನ ಅವನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಹತ್ತಿರ ವಿಚಾರಿಸಲು, ವೃದ್ಧ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಒಹರ ಉದಾರ ಗೂವುಳ್ಳವರೆಂದೂ, ಕಡ್ಡದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಧಾರಾಳ ಧನಾಹಾರ್ಯಮಾಡುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಮುದುಕ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ದಿನ ಕೂಡಾ ಕತ್ತಲೆಯಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜಾರಾಂ ಬಂದನು ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಮನೆಯ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹೋದರು.

ರಾಜಾರಾಂನು ಸಾಟಕದ ಅನಂತರದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕಾರುಂಭಿಸಿ "ಏನವ್ವಾ, ಇವತ್ತುದರೂ ಹುಟ ಬಿಟ್ಟೆಯೋ? ನಿನ್ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜೀವ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ ಅಂದರೆ ನಂಬಿ. ಹೃ ಕೋವ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲು ಹೊರಡು" ಎಂದನು.

"ನೋಡಿ ಮಾವದಯ್ಯ, ನಾನೊಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದೆನೆಂದರೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಕೊಂಡದ್ದು ಆಗುವವರೆಗೂ ಈ ನಗರ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲಲಾರೆ" ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ ಮುಖ ಬಿಡದೆ.

"ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನ್ನಮ್ಮನ ಗತಿ ಏನಾಗುವುದೋ" ಎನಗೆ ಅರೋಗ್ಯ ಬೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನ ತಾಳ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ ಅನ್ನತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತೇನೆವ್ವ" ಎಂದು ರಾಜಾರಾಂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇವತ್ತಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಯೊಳಗಿನ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಕೇಳಿಬೀಕೆಂದು ಗೋವಿಂದನು ಅಶಯಿಂದ ತುಳು ನಿಂತನು. ಆಗ ಮಂಡಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರನು, "ಏನವ್ವಾ ಇದು? ನಿನ್ನ ನಾನು ಹಣ ಕೊಟ್ಟೆನವ್ವೆ? ಹೋಗದೆ ಇನ್ನೂ ಹುಟ ಓಡಿದು ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಏಕೆ ದಣಿಸುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗೋವಿಂದನು ಒಹರ ವಿಷಯದಿಂದ, "ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳದೆ ಬಿಟ್ಟೆನು, ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಂಳುಗಿ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಸಾಲ ಗಳಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಮಂಗಳದ ಹೋಗುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದೀತೆ?" ಎಂದನು.

"ಹೌದು, ಅದು ಅನ್ಯಾಯವೇ. ಆ ಸಾಲದ ಸಮಜಾರ ನಿನ್ನೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಒಕ್ಕೇವಿತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಇರು, ಬಂದೆ" ಎಂದು ಮುದುಕ ಜಮೀನ್ದಾರನು.

ವ್ಯಾರನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗಂಟನೊಂದಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದನು.

ಅತ್ಯಾತುರದಿಂದ ಖಂಡಿಯೊಳಗೆ ಕೈಚಾಚಿ ಗಂಟನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು ಗೋವಿಂದ. ಆಗ ಜಮೀನ್ದಾರನು "ಇನ್ನು ತಡ ಮಾಡಬೇಡ. ಸಾಲ ವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಬೇಗ ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡು. ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೋ" ಎಂದನು.

ಗೋವಿಂದನು ಮತ್ತೆ ದೀಪದ ಬೆಳಿನಲ್ಲಿ ಆ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಈ ಸಾರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು, ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಭದ್ರ ವಾಗಿಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಮೂವತ್ತು, ಪವನುಗಳು ಸೇರಿದುವು. ಆತ ಹೆಚ್ಚು, ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಮುಂದುವರಿದು ಜಮೀನ್ದಾರನಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಯುಂಟಾಯಿತು ಗೋವಿಂದನಿಗೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಹಗಲಿಡೀ ಮನಬಿಟ್ಟು ಕದಲದೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಜಾರಾಂ ಒಂದ ಕೂಡಲೇ, "ಗೋವಿಂದಾ, ನಾಟಕದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾಯಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸತ್ಕರ್ಮೋಗುಪ್ತದರ ಮೂಲಕ, ಮಗನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಹಕ್ಕಾತ್ತಾವ ಒರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒರುವ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಡೆ" ಎಂದು ಗೋವಿಂದ ನೊಂದಿಗೆ ಮನೆಯ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮಾವನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜಾರಾಂ, "ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಹೋಯಿ ತಪ್ಪಾ. ತಾಯಿ ಮಗನ ಬದುಕು ಕೀರಿಹೋಯಿತು ! ನಿನಗೆ ಆಲೋಗ್ಯ ಸುಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ನಿನ್ನಮ್ಮ ಅಂಥಾ ಅರವಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಎದ್ದು ಬಾಡಿಗೆಯ

ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಚೀದಿಟ್ಟಳು, ಅದು ಯಮ ಲೋಕ್ಕೇ ಆಯಿತು. ಬಾಡಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ದಾಟಿ ವಜ್ರದಲ್ಲಿ ಆತ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಜುಜುತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಇನ್ನು ನೀನು ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಳ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗೆ, ಅಷ್ಟೇ !" ಎಂದನು ದುಃಖದ ಗದ್ಗದ ಕಂಠದಿಂದ.

ಅಮೇಲೆ ಗೋವಿಂದನ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಡುವಷ್ಟರೊಳಗೆ, ಕಿಫಿಲ ಗೋಡೆಯ ಖಂಡಿ ಯಾಚಿಯಿಂದ, "ಏ ದುಷ್ಟ ಹುಡುಗಾ ! ಒಲೆಯೇ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಅನುಮಾನವಾಗಿತ್ತು ! ಬರುತ್ತೇನೆ ಇರು !" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ ಗೋಗ್ಗರ ಕಂಠಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು.

ಆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ರಾಜಾರಾಂ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ, "ಎನಪ್ಪಾ ಆ ಶಬ್ದ ? ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರದು ? ಹಿಡುಕಿ ಗಿಡಾಟಿ ಅಲ್ಲವಷ್ಟೇ ?" ಎಂದನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಗೋವಿಂದನಿಗೂ ಗಾಬರಿಯೂ ಭಯವೂ

ಅಗಿ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮೂಕೆ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಡುಗುತ್ತಾ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡುಕ ಜಮೀನ್ದಾರನೂ, ಅವನ ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಗಲೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಭಾಂಡಿಗ ಬುಟರೂ ಒಳಗೆ ಬರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಜಮೀನ್ದಾರನು ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ಕಳ್ಳಾ! ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರೋಗ ದಲ್ಲಿರುವ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ನಿನಗೆ ಮೂವತ್ತು ಪವನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೂ ನೀನು ಹೋಗದೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣ ನಾದೆಯಾ! ನಿಷ್ಕಂಠವನು ಇನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರ ಬಾರದು. ತಾಯಿಯಿರುವಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗು!" ಎಂದು ತನ್ನ ಬುಟರಿಗೆ ಸನ್ನೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಜಮೀನ್ದಾರನ ಬುಟರು ಮನೆಯೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ, ಗೋವಿಂದನ ಒತ್ತಿಗೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆಯ ಅಡಿ ಯಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಪವನುಗಳಿರುವ ಗಂಟನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದರು. "ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಏನಾದರೂ ಸಾಯಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಪವನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬುಟರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

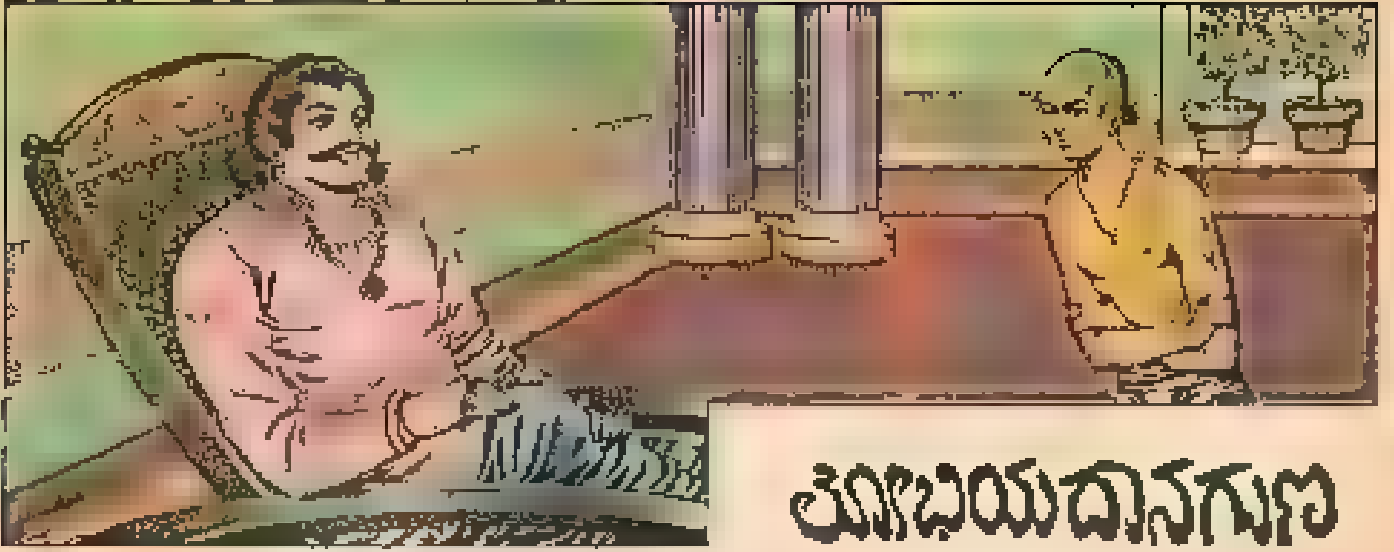
ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ರಾಜಾ ರಾಮನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಹೋಯಿತು. ಅವನು ಕೋಪ

ದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಮೋಡಿ. "ನಾಟಕದೊಳಗಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಜ ವೆಂದುಕೊಂಡು ಅವರು ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಪವನು ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಹೌದಾ? ನನಗೆ ಸಹಾ ಹೇಳದೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆಯಾ? ಆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹಣ ದವನು ನಾನು. ನನಗೂ ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತ. ಅಂತ ತಾನೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟೇ! ದ್ರೋಹ! ನಿಷ್ಕಂಠವನಿಗೆ ಇನ್ನು ನನ್ನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ದುರಾಶೆಯ ಪುಂಜನಾದ ನೀನು ಇನ್ನು ನನಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಬೇಡ, ನಡೆ" ಎಂದು ಬಯ್ಯು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾತ್ಯಾಪವಾಯಿತು. ತಾನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗೂ ದಯಾಧರ್ಮವಿರುವ ವೃದ್ಧ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿದೆ. ಇರುವ ಊರಿನಲ್ಲೇ ಏನಾದರೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಲು ತಾಯಿ ಎರಡು ಚಿನ್ನದ ಬಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾಟಕದ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಕ್ಕಿರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ತಾನಿಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಆನಂದ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೀಳಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗೋವಿಂದನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಮರುದಿನವೇ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟನು.

ಲೋಬಯದಾನಗುಣ

ಹಿರಿಯ ಸೀಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಾಪರಾಯನಂಬೊಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರನಿದ್ದನು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೆ ಸೊತ್ತು ಅವನಿಗಿದ್ದರೂ ಪರಮ ಲೋಭಿ. ಅವನ ಲೋಭ ಗುಣವು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಹರಡಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಒಂದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಪಭೀತಿಯೂ, ದೈವಭೀತನೆಯೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಸೀಮಾಪುರಕ್ಕೆ ದಯೆಮಾಡಿಸಿದನು ಎಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ನಿಜವಾದ ಸಾಧುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರತಾಪರಾಯನೂ ಹೋಗಿ ಆತನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು. ಸನ್ಯಾಸಿ ದೀರ್ಘದಂಡ ಪಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಸತ್ತು ಮೊದಲೆ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಪ್ರತಾಪರಾಯನು "ಅದು ಸಮಂಥ ಪರಿಗೆ ಬಹು ಸುಲಭ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇಬ್ಬರೆ ಪಾಕು" ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿ ಅವನಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ಯೋಗದಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರನು ಹೋದ

ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಒಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಜಮೀನ್ದಾರ ಪ್ರತಾಪರಾಯನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಒಂದು ಕುಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪ್ರತಾಪರಾಯನು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂಥ ಮೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಒಂಗಾರದ ಸರವೂ, ಕೈಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಜದ ಉಂಗುರಗಳೂ ಜ್ವರಿಸುತ್ತಿರಲು ಮಹಾರಾಜನ ಹಾಗಿದ್ದನು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ತನಗೆ ಒಂದುದೊಡ್ಡ ದಾನವು ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಒಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಒಹಳ ಆಶೆಯಾಯಿತು.

ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ನಿಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರತಾಪರಾಯನು, "ಭಿಕ್ಷೆ ತಾವೇ? ನಾಳೆ ಒನ್ನಿ" ಎಂದನು.

ಮರುದಿನ ಪ್ರತಾಪರಾಯ ಜಮೀನ್ದಾರರಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ನಿಂತನು. ಆಗಿನ ಜಮೀನ್ದಾರನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಜಮೀನ್ದಾರನು ಸಾಧಾ ದುಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಡವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಶರೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲೆಯೂ ಬಂಗಾರದ ಹೊರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೊಗ್ಗುತ್ತ, "ಒಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚು,

ಒಬ್ಬರು ಕಡಿದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಬರಂಗಿರಂ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯನಾಗಿ ಬದುಕಲಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನೀವೂ ನಾನೂ ಒಂದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವುದೆಂಬ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ!" ಎಂದನು.

ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿನಯದಿಂದ, "ನೀವು ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೂ ಆಸ್ತಿ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲದೆ ಹೋಗು ತ್ತದೆಯೇ? ನೀವು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ವರೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ದಾನಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಜಮೀನ್ದಾರನು ಎರಡು ಹೊಸದು ಸಾರಿ ತಲೆ ಯಾಡಿಸಿ, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ಬಿಡಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾಲೆ ಒನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಮತ್ತೆ ಮರುದಿನ ಒಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಜಮೀ ನ್ದಾರನನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡತೊಡ ಗಿದನು. ಈಗ ಜಮೀನ್ದಾರ ಪ್ರತಾಪರಾಯನು ಕಾಷಾಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಫರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಒಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಜಮೀನ್ದಾರನು, "ನಾನು ಸನ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಬಿಟ್ಟೆನು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಣಕ್ಕೂ ನಡಗೂ ಇನ್ನೇನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದು ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಳಿದನು.

"ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅದು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆಷ್ಟೆ? ನನ್ನದೆಂದು ಹೇಳಲು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ."

"ಸರಿ, ತಮ್ಮ ಕುಮಾರರನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲು ನೋಡಿದನು.

ಪ್ರತಾಪರಾಯನು ಅವನನ್ನು ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆದು, "ಅವರು ನನ್ನಿಂತ ತಮಗೆ ಸಂಪ್ರದಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾನುಧರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ವೃಥಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ಮೀರುವವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪುಕ್ಕಳು!" ಎಂದನು.

ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದೊಡ್ಡ ದೊಂದು ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಇದು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಯಾಜಕರೊಬ್ಬರು ತನ್ನ ಬಾಗಿ ಬಾರದೆಂದು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟು, ಆ ರಾತ್ರಿ ಕಣ್ಣುತುಂಬ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು ಆ ಮಹಾಲೋಭಿ ಜಮೀನ್ದಾರ.

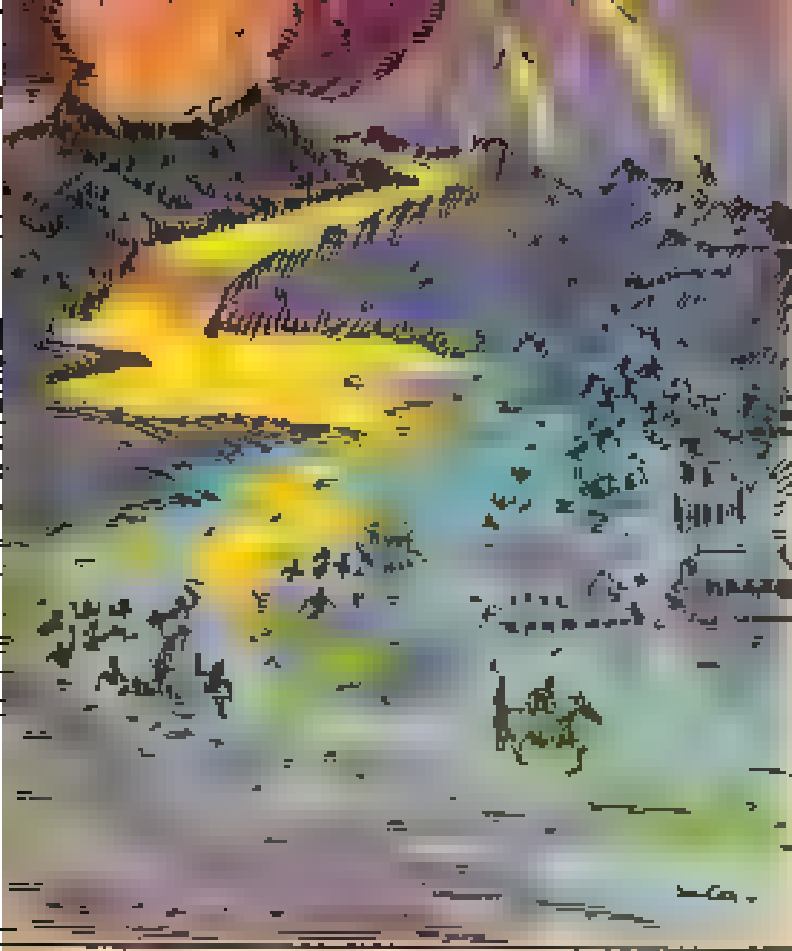

ಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯಶ್ವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಧಾತೆಯೇ ಕೃಷ್ಣನ ಶತ್ರುಗಳು ಕೂಡಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದ ಶಿಶುವಾ, ಜಯಸಂಧರ ಕೂಟಗಳೊಂದಿಗೆ ದುಷ್ಕರೂ, ದುಷ್ಕುಗುಗಳೂ ಅದ ಅನೇಕ ರಾಜರು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಪೊಂತ್ರಕ ನೆಂಬ ಕರೂಕ ದೇಶದ ರಾಜನು ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಮರದ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೋದಿಸಿಕೊಂಡು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಕೈಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿ ಬೊಡ್ಡ ಬೊಡ್ಡ ಗದೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಹಿಡಿದು, ಶಾನೇ ವಿಷ್ಕುಟನ ಅವತಾರವೆಂದೂ, ಶಾನೇ ವಾಸುದೇವನೆಂದೂ ಪ್ರಗಲ್ಬಕೆಯಿಂದ ಸಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಶಿಶುವಾಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ತಮ್ಮನಾದ ಪಾರ್ವತನು ಸೌಭರ ವೆಂಬ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಕಾ ನಗರದ ಮೇಲೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಬಿಡುಕೈ ಗುಲು ಕದರಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಧೂರ್ಮಪುತ್ರನಲ್ಲಿ ಗದಾಬಾಳನು ಅಸ್ವಹಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಅರಿಚ್ಚರಪುತ್ರನು ಕುಮಾರನಾದ ಬುಗಾಸುನು ಹವನ ರತ್ನಗಳಿಂದ

ಬಲದಿಂದ ಸರ್ಭಾತಮಾಗಿ ಶೋಭಾವರವನ್ನು ರಾಜಧಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸ ಪರಿವಾಲನೆ ಸಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಶಾಸನಗಳು ನೆರೆಹೊರಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಎತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಾಲಯವನನ ತಮ್ಮನಾದ ಕಾಲಾಂತನು, ತನಗೆ ಜೀವದೊಂದಿಗಿರುವ ಯಾವ ವಾಗದೆಯಿಂದಲೂ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದ ಸೈನ್ಯವೊಡನೆ ವಿಶ್ವಾಸವ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಸೈನ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ದಾರುಣವಾಗಿ ರಕ್ತಪಾತ ನಡೆಸುತ್ತ, ದೇವತಾ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನೂ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುತ್ತ, ದೇಶಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವ ಗುರಿಯಿಂದಲೇ ಇದ್ದನು.

ಅವನು ಹಾಗೆ ದಂಭಯಾತ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಾಂಧಾರ ಹೀಮಯಕ್ಷಿ, ಹುಂಭಕ್ಷನಕ್ಷಿ ಕಡೆಯ ಲ್ಲಿಟ್ಟ ಜಗನ್ನೋಹನವಾದ ಮೋಹಿನಿಯ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ವಿವಶನಾದನು. ಆ ಮೋಹಿನೀ ಪು. ಹವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ವಿಶ್ವ

ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದ ಮೂಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಯೋಗ ಮಾಯವಾಗಿ
ಯನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಅಡಗಿಟ್ಟಿರುವನೆಂಬ ರಹಸ್ಯವು
ಕಾರಾಂತಕನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಾಲಭಂಜಕ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಾರಾಂತಕನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೊಗ್ಗಿ ತನ್ನ ಅಂತಃಕುಲ ಮಂದಿರ
ದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಶಿಲ್ಪ ಸುವರ್ಣದ ಮೇವ
ಬಂದರೆ ತಾನೇತಹ ಅದ್ಭುತವಾಗಿಯೋ ಎಂದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಎಂಬಲು ನುಂಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಂದಳೇಗಾಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ
ಅಂಚುಗಳ ರಫಣಕು ನಾದಗಳೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲು,
ಕಾರಾಂತಕನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒದ
ಲಾಗಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಶ್ವತ ಸುಂದರಿಯನ್ನು
ನೋಡಿದನು. ಮೋಹಮೋಹದಿಂದ ಕಾರಾಂತಕನು
ತಟಸ್ಥನಿದ್ದು ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ
ಕೊರಳ ಸುತ್ತಲೂ ಬಳಸಿಕೊಂಡನು. ಮರುಕ್ಷಣ
ದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಶಿವ ವಿಗ್ರಹವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ. ವಿಗ್ರಹದ

ಬಾಹ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊರಳು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು
ಕಾರಾಂತಕನು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ, ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಡವಾಗಿ
ಹಾಗೆಯೇ ಕರಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು ರಾಶಿಯಾದನು.
ವಿಗ್ರಹದ ಕೈಗಳೂ ಉದಿವು ಮುರಿದುಬಿದ್ದುವು.
ಮೊದಲ ಮೋಹವೇ ವಿಗ್ರಹ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು.

ಕಾರಾಂತಕನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಹೊಡೆ
ದೊಡಿಸಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತವು
ಸಿಡಿದು ಯವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿತು.

ವಶಿಷ್ಠನು ದಿಕ್ಕಿನ ಮೈಲುಕೈ ಯವನರ ಕಾಟ
ತೊಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಮಾಗ್ಧೋತಿಷ
ವನ್ನು ವಾರಿಸುವ ನರಕಾಸುರನ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಗಳು
ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಹಿಡಿದಾಳರವಾಗಿ ಸಾಧು ಸತ್ಪನ್ನರನ್ನು
ಹಾಜರಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಒಂದೆ ವಿಷ್ಣು ಪರಾಹಾತಕಾರನಿಂದ ಭೂದೇವಿ
ಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೂದೇವಿ
ಬಾಹ್ಯವು ಪುತ್ರನೇ ನರಕಾಸುರ. ಅನು ಮಾಗ್ಧೋ
ತಿಷ ಪುರವನ್ನು ರಾಜಧಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,
ಅಸುರ ಸೇನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ದೇವರೋಕದ ಮೇಲೆ
ಬಾಳಿಮಾಡಿ ಬಯಸಿ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪಾದಾ
ಕ್ಷಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದೇವಮತದವರಾದ
ಅದಿತಿಯ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು
ಒಂದಿದ್ದನು. ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಸಾಧುಗಳನ್ನೂ ಹಿಂಸಿ
ಸುವುದು ಅವನಿಗೊಂದು ಅಟ. ಹದಿನಾರು
ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ತಂದು ಸರಮನೆ
ಯೊಳಗೆ ಕೊಡಿತಾಕಿದ್ದನು.

ದೇವತೆಗಳೂ ಮುನಿಗಳೂ ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ನರಕಾಸುರನ ಹಿಡೆ ತೊಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ದರು. ಕೃಷ್ಣನು ಅವರಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತು. ಆ
ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ ಸತ್ಯಧಾಮ
ತಾನೂ ಬರುವೆನೆಂದು ಕೃಷ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು
ತಾಯಿಯಾದ ಭೂದೇವಿಯಿಂದ ಗಾಯಪಟ್ಟ

ರೇಷೆ ನರಸಾಸುರನಿಗೆ ಸಾವು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ
ಎರವು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಭೂದೇವಿಯು
ಅಂಕದರ್ಶನ ಹುಟ್ಟಿದವಳು.

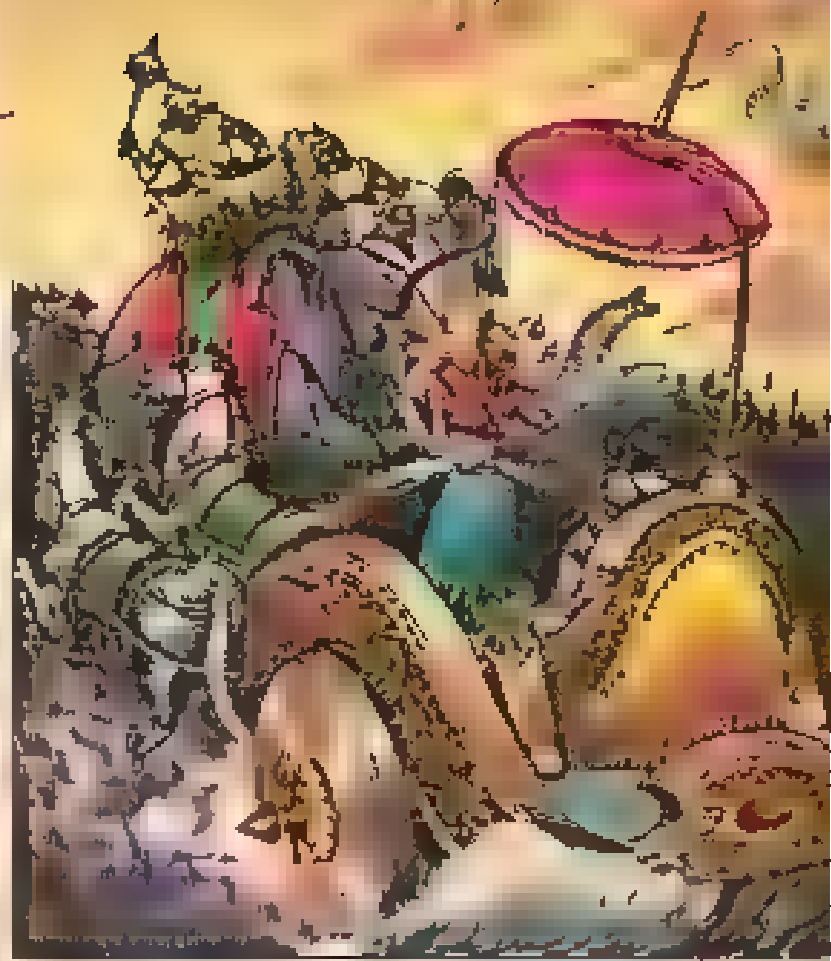
ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಗರುಡಾರೂಢ
ನಾಗಿ ಹಾಗ್ಗಿ-ತಿವ್ವರದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ,
ಅಸುರ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದನು.

ನರಸಾಸುರನು ಮದಗದ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣ
ನನ್ನು ಇರಿಸಿದನು. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ
ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಕುಳಿತರೂ, ನರಸಾ
ಸುರನು ಯುದ್ಧ ಭರ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಅಯುಧ
ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸತ್ಯಭಾಮೆ
ಖಡ್ಗವು ನರಸಾಸುರನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ
ಮಾಡಿದಳು.

ಅವಳು ಅಕರ್ಣಾಂತ ಎಲೆದು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣವು
ನರಸಾಸುರನ ಎದೆಮೇಲೆಗೆ ಬೀಳಾಗಿ ನಾಟಿತು.
“ಅಮ್ಮೋ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ, ನರಸಾಸುರನು
ನೆಲಕ್ಕೊಳಗೆ ಹೊಸಳಾಡಿ ಎದ್ದನು. ಕೊನೆಗೆ ಬಿಹು
ದಿಂದ ಕುದುನ್ನತ್ತಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು.
ಆಗ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಾಯೋಧವು ನರಸಾ ತಲೆಯನ್ನು
ತಂದು ಹಾಕಿತು. ಆ ಕಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕೃಷ್ಣ
ನನ್ನು ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ, ದೇವತೆಗಳೆವರು
ತತ್ತ್ವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೃದಯವೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು
ಎರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿತು.

ಅಮರತ ಕೃಷ್ಣನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅಂದಿ
ನಿಂದ ನರಸಾಸುರ ಸಂತಾಪವು ಬೆಳೆದ ದಿನ ನರಸಾ
ಜತುರ್ದಾತನಾಗಿ ಮರದಿನ ನರಸಾ ಪರಿವಾಲನೆ
ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಬಾಣವು ಬಿಟ್ಟು ಮರದ ದೀವಾನಳ
ಹಬ್ಬಗಳು ಅಬರಣೆಗೆ ಬಂದುವು.

ಕೃಷ್ಣನು ನರಸಾಸುರನ ಕುದುರೆಯಾದ ಭಾವತ್ರ
ನಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿ, ಅದಿತ್ತು ಕರಗುಂಡಲಗಳೊಂದಿಗೆ
ದ್ವಾರಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದವು. ಮೂರು ದಿನ ಕೃಷ್ಣನು

ರುಕ್ಕಿಣೀದೇವಿಯು ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಾಗಿ
ನಾರದನು ಬಂದು, ಅಂತ್ಯವಾದ ಪಾರಿಜಾತ
ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣನು
ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕವಲ್ಲದ ರುಕ್ಕಿಣಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ
ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ತಿಳಿದು ಅವಳು
ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ರುಪ್ಪಳಾದಳು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು
ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವನ್ನೇ ಕಂದು ನೆಡುವೆಂದು ಹೇಳಿ
ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು.

ಅದಿತಿಗೆ ಕರಗುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಮನ
ದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಗರುಡನ
ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು. ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಾ ಹೋದನು.
ಅದಿತಿಗೆ ಕರಗುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣನು
ನಂದಸಮದರ್ಶಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಪಾರಿಜಾತ
ವೃಕ್ಷವನ್ನು ತಿತ್ತು ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಹಿಂದಿರುಗತೊಡಗಿದನು.

ಗಲಿಬಂದಿಗೂ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಬಾಂಧವ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು
ಬಳ್ಳಿಯ ಪಕ್ಕತ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣನು ಭಾವೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿರುವ ವಾಂಡವನಿಗೆ
ಹಿತವಾಗಿಯೇ ಶ್ವವರ್ತನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಬುಲಾವನ
ಸಮುದಾಯವು ಕೂಡೆಯಾಗಿ ತುಂಗಿಯಾದ ಸುಭದ್ರ
ಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಅರಣ್ಯವಾಗಿ ಕೊಂಡು ಮದುವೆ
ಮಾಡಿದನು.

ಬಾವ ಮೈದುನನಂದಿರಾದ ಕೃಷ್ಣಾ ಮರ್ಣನರು
ವಾಂಡವನನ್ನು ದಹಿಸುವಾಗ, ಆ ವಧೆಯೊಳಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ರಾಕ್ಷಸ ಶಿಲ್ಪಿಯಾದ ಮಯನನ್ನು
ಕಾಪಾಡಿದರು. ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲು ವಾಂಡವನಿಗೆ
ದೊಡ್ಡವೊಂದು ಭವಭವವನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡನು
ನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದೇವನು ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿ
ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು. ಮುಖವಾಡವು
ತುಂಬಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟು, ಅರಣ್ಯವಾಗಿ ಗುಂಡಿವೆಂಬ
ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಅಕ್ಕಿ ತೂಕೊರವನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ
ಮೇರು ಕಂಪುವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಇವುಗಳಿಂದ
ಕೃಷ್ಣಾ ಮರ್ಣನ ಬೀವು ಬಹಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು.

ಧರ್ಮರಾಜನು ರಾಜಸೂಯೆಯಾಗುವನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪರಾಕೂಲವನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಿ
ಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಈಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣನು ಭಾಮಾಜನರೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆವೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಗರಿಪ್ರಜ್ವಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ಅತಿಥಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಪರಾಕೂಲನ ಮಂದಿರ
ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು.

ಬಾಸುರ, ಭಯೋಗಾಧನ, ಕಿಚಕ, ಭೀಮ,
ಪರಾಕೂಲ ಇವರನ್ನು ಮಂದಿ ಆಗ ಸಮಬಲ
ರಾಗಿದ್ದವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಬೃಹದ್ ಕೃಷ್ಣನವರೇ ಉಳಿದ
ನಾಲ್ವರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾದವರಾದ ರಾಕ್ಷಸ ಕೃಷ್ಣ
ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಭಾಮನು ಬಾಸುರ
ವನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಕೊಂದುಹಾಕಿದ್ದನು. ಈಗ

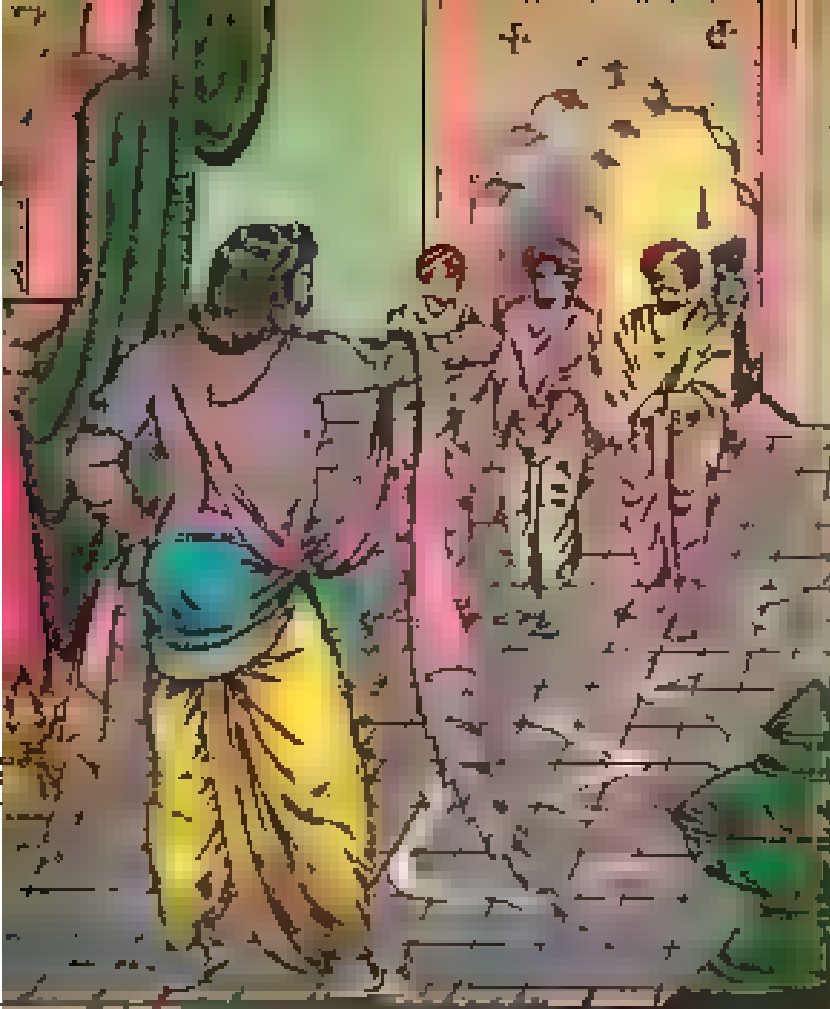

ಪರಾಕೂಲವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾದವನು ಭೀಮನೇ
ಪರಾಕೂಲನು ಅಕ್ಕಶಿಲ್ಪಗಳಿಂದ ನಾಯುವವನಲ್ಲ.
ಅವನ ಕರೀರವನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿ ಸೀಳಿಯೇ
ಕೊಲ್ಲಿಬೇಕು.

ಅತಿಥಿಗಳಾದ ತಮಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ
ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ನೊಂದಿಗೆ ಮೃದುವಾದವನ್ನು
ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಪರಾಕೂಲನೊಂದಿಗೆ
ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅತಿಥಿಗಳು ಯಾರೊಂದು ಪರಾ
ಕೂಲನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

"ಕೃಷ್ಣಾ, ನೀನು ನನಗೆ ಹೆದರಿ ಶ್ವವರ್ತನಾ
ಗಾಗಿ ಒಡೆತೊಡವನು. ಪರಾಕೂಲನನ್ನು ಇನ್ನೂ
ಬೆಳೆಯದ ಎಲಕೆ ಭಾಮನು ತರವಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗೆ
ಹಕ್ಕಿ ಜೋಡಿ!" ಎಂದನು ಪರಾಕೂಲ.

ಭೀಮ ಪರಾಕೂಲನೊಳಗೆ ಮುಕ್ತಿಯುದ್ಧವು
ಪಾರಂಭವಾಗಿ ಮಹಾ ಮೃದುವಾದವನಾಯಿತು
ಘೋರವಾದ ಈ ಮೃದುವುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಮನು

ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಸ್ಥೆಯಂತೆ ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಎರಡು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಸೀಳಿ, ಅವು ಕಿರುಗಿ ಅಚ್ಚುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅವನನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಹಾಕಿದನು. ಹೀಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಭೀಮನಿಂದ ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು.

ಧರ್ಮದಾತನ ರಾಜಸೂಯದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನು ಹೊಗಳಿದಂತೆ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅಗ್ರವ್ರಜದಾ ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಸುಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಶಿಶುಪಾಲನು ಅವನು ಸಹಿಸದ ಅಕ್ಷೇಪಿಸತೊಡಗಿದನು. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮದ್ಯಮಗಿಕನ್ನು ಕೆರ್ರ ಕೃಷ್ಣನೊಂದು, ಕುಲಹಿಪನೊಂದು ದೈವಿಕ ಶತವಸ್ತ್ರ ಸುರಿಸಿದನು. ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪಾಂಡವರನ್ನೂ ತಾನೇ ಕೊಲ್ಲುವ ನೆಂದನು.

ಅವನು ನೂರು ದೂವಳಿಗಳಾಗಿ ನೂರು ಒಂದನೆಯದು ತೊರಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಕೃಷ್ಣನು ಚಕ್ರದಿಂದ

ಶಿಶುಪಾಲನ ಕಂಠವನ್ನು ಮೀರಿಸಿದನು. ಶಿಶುಪಾಲನಿಂದ ವೈಕುಂಠದ ದ್ವಾರವಾಲಕ ಜಯನು ಜ್ಯೋತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರಿತು. ಕೃಷ್ಣನೊಳಗೆ ವತ್ಸವಾದವು ಇಲ್ಲ. ಜಯ ವಿಜಯದ ಮೂರನೇ ಜನ್ಮವು ಸಮಾಪ್ತವಾಗಿ, ಅವರ ಶಾವ ತೊಲಗಿ ಎದ್ದಿನಂತೆ ವಿಷ್ಣುವನ ವ್ಯಾಸವಾಲಕನಾಗಿ ಇಂತೊಡಗಿದನು.

ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಮರುಳು ನಮೋಗೊಟ್ಟ ಮರುಳು ಸಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ದುರ್ಮೋಘನು ಭ್ರಮೆ ಗೊಳಿಸಿ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದನು. ರತ್ನಕೂಳಿಯನ್ನು ಸೀರಿಸುತ್ತೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕಾಣಿಸಿ ಭಂಗಿತವಾಗಿ, ಸೀರಿಸು ರತ್ನಕೂಳಿ ಎಂಬ ಕೊಡು ಎರಡು ಪಾಂಡವರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಹುಸಿಯಿತು. ದುರ್ಮೋಘನು ಅವನ ಮೂಲದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿರಲು, ಕೂಸು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತ, ಪಾಂಡವರನ್ನು ದ್ರೌಪದಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ದುರ್ಮೋಘನ ಸೇವಕರಾಗಿ ಮುಚ್ಚುವೆನೆಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು. ಅವನ ಅರೋಪನೆಯಂತೆ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಜುಹುಪಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವನು. ದುರ್ಮೋಘನ ಹೀಗೆ ಭಾರತ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಯತೊಡಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ಅನೇಕ ಸಹಾಯಗಳು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ಬರುವಂತಾಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣನ ಶ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ತೊಡೆದಷ್ಟೆ ಅವನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳ ತೂಕವೂ ಕುಳಿಸುವ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಕುಳಿಸುವ ಕೃಷ್ಣ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಎಲೆ ರಾಮನು ಸಾಂದಿವನ ಅಶ್ವಮದದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕುಳಿತೊಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಮುಂದೆ ಕುಳಿತೊಂದು ಅಧಿಕ ಸಂತಾನದಿಂದ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಸೋರಿ ಒತ್ತಿಹೋದನು. ಕಡೆಗೆ ಆ ಬಡತನವು ಹೊಡೆತು ಅರೋಪನೆಯಂತೆ,

ಬಡತನ ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟನು. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ರುಚಿಯಾಗಿವಾಕೆ ಮಾಡಿ ಚಿಕ್ಕ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಹ್ಯಾರಿಕೆಯ ಸೌಧ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರೀತಿ ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡು ಉದ್ಯುಕ್ತವಾದುದಕ್ಕಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕುಚೇಲನನ್ನು ನೋಡಿ, ತಟ್ಟನೆಂದು ವಾದಬಾರಿಯಾಗಿ ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಗಾಢಾಲಿಂಗವ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಕೃ ಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಳಿಸಿ. ಒಂದು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಕೃಷ್ಣನ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಹೆಂಡತಿಯರೂ ಕುಚೇಲ ನಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಮಂತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಉಪಚಾರಗಳಾದ, ಕೃಷ್ಣನ ಅಹೃದರಗೆ ದೊಂದ ಅನಂದ ವಾರವಶ್ಯಕೆಯಲ್ಲಿ ತೇರಿದ ಕುಚೇಲ ನಿಗೆ ಒಂದ ಕಾರ್ಯದ ನೆನಪೇ ಬಾರದೆಹೋಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪು ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವನು ಗಾಳಿ ತಂದಿದ್ದ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕುಚೇಲನು ದೂರತನು. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನೇ ಅವನ ಕೈಮುಂದೆ ಕಿತ್ತು, ಬಿಚ್ಚಿ, ಒಂದು ಮುಕ್ಕ, ಅವಲಕ್ಕಿ ಯನ್ನು ತಾನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪಾಯಕೆ

ಯಿಂದ ಸುಡಿದು, ಉಳಿದುದನ್ನು ಅವನ ಅಪ್ಪ ವತ್ತಿಯರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿಂದರು.

ಕಡೆಗೂ ಕುಚೇಲನು ಅನಂದ ತುಂದಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ಒಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳದೆ, ಸಹಾಯವೇನನ್ನೂ ಕೇಳದೆ, ಮುನ್ನೆತ್ತಿ ಅಡಗಡಗಾ ಕೃಷ್ಣನ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಒಂದನು. ಆದರೆ ಮನೆಯ ಗುರುತೇ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಿರುವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಭವನ ಎದ್ದಿತು. ಆ ಭವನದ ಗೋಡೆಗಳು ಚಿಕ್ಕ ಬಂಗಾರ ಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರತ್ನಗಳು ಹುದುಗಿಲ್ಲುಟ್ಟಿ ಕಂಬಗಳು, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅನರ್ಥವಾದ ಸ್ವರೆಯಿಂದ ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಸಾಲಾಪ ಸುತ್ತಿವಳು. ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾ ವಲ್ಪಿ ಒಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮೂತದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳಂತೆ ಅನಂದದಿಂದ ಅಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಹೃದಶಯಗಳೂ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಸೂಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಕುಚೇಲನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪಾ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕೊಂಡಾಯ್ತು. ಭಕ್ತಿ ತತ್ವರ ರಾಗಿ, ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಂದ, ಇತರರನ್ನೂ ಸುಖಿ ಪಡಿಸಿ ತಾವೂ ಸುಖಿವಾಗಿದ್ದರು.

ವಿಚಿತ್ರಪತ್ರ

ಪ್ರೇಷಿಯಾ ದೇಶದೊಳಗೆ ಒರಾಡ್ ಎಂಬ ನಗರವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವಾಗಿಯೂ, ದೊಡ್ಡ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಒಂದು ಅರಣ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದಾಗಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪಕ್ಷಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ತಾವು ಬೇರಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಸ್ವರ ತೆಗೆದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಂಧರ್ವಗಾನ ಕೂಡಾ ನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿತಂತೆ! ಅವರ ಇಚ್ಛೆ ಮನೆಯುಂಟಾದ್ದರಿಂದ.

ಆ ವಿಚಿತವಾದ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ವಂಟು ಒಡಕು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಧನಕ ಕುಟುಂಬದ ಯುವಕರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನೆರೆಹೊರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ರಾಜಕುಮಾರರು ಕೂಡಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು.

ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಹಾಗೆ ಹೋದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಕೂಡಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರದೆ, ನಿಂತಲ್ಲೇ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು !

ಅಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ ಒರಾಡ್ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವಳು ತಂದೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಒಂದು ದಿಗುರ ಹೂಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುತಂದವನನ್ನು ಕಾನೂ ಮರುವೆಯಾಗುವನೆಂದು ಅವಳು ಸಾರಿಸಿದ ದಿಗುರವಾಗಿತ್ತು.

ನಗರದಲ್ಲಿ ಧನಕ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೂವರು ಯುವಕರಿದ್ದರು ಅವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರೂ ಬೆಳೆದು ಅಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಹೇಗಾದರೂ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ವಿಚಿತ್ರಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ಪ್ರಯೋಗದ ಹತ್ತಿರ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದು ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗಿ, ಒಂದು ದಿನ ನಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಅವನು ಅದನ್ನು ಓಡಿಯಲು ಮರವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತ ಸುತ್ತಿರಲು, ಪಕ್ಷಿ ಕೊರಳಿತ್ತಿ ತಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಲ ಕೂಗಿಸುತ್ತ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಕೂಡತೊಡಗಿತು. ಆ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನಯ ನಾಗಿ ಮೌಮರತನು, ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ತಾನು ಕೂಡಾ ಅದರ ಸ್ವರದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ತೊಡಗಿದನು, ಅದರ ಇಂಪಾದ ಸ್ವರದೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸ್ವರವು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನೇ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಹೋದನು !

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ಮೂವನು ಮಿತ್ರ ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಎರಡನೇ ಮಿತ್ರನೂ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು

ಹೊರಟನು. ಅವನಿಗೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮುಖಮೆಚುಗುವ ಕೊಡಲಿಗೆ ಬರುವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಹೋದವನು ಎರಡು ತಿಂಗಳಾದರೂ ತಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮಿತ್ರರೊಳಗೆ ಮೂರನೆಯವನಾದ ಹಾನೀಫ್ ತಾನು ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ತರಲು ಹೊರಟನು. ಹೋಗ ಬೇಡವೆಂದು ಹಿತ ಚಿಂತಕರು ತಡೆದರೂ, ಅವನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. "ನನಗೆ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂದೇನಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವರನ್ನಾ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೊರಟನು ಹಾನೀಫ್.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾ ತಲೆಪದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾನೀಫನಿಗೆ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿ ನೋಡಲು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವರ ತೆಗೆದು ಕೂಡತೊಡಗಿತು. ಹಾನೀಫ್ ಅದರ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತ ಮುಗ್ಧನಾದನು. ಅವನಿಗೂ ಅದರ ಸ್ವರವನ್ನು ಅನುಕರಿಸಲು ಕೊಡಿಸು ಅಷ್ಟು ಮುಢುಗುತಿದ್ದ ತನ್ನ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿವೆಂದೂ, ತಾನು ಸ್ವರ ಹೊರಡಿ ಸಿದರೆ ರಸಾಭಾಸವಾದೀತೆಂದೂ ತಿಳಿದು ಸಹನೆ ಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಗೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೆಚ್ಚಿನ ಮರದಿಂದ ಅದರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದನು ಅದೇನೂ ಹಾನಿ ಹೋಗದೆ ಹಾಡು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಸುಲಭ ವಾಗಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಹಾನೀಫ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿಯಿಂದ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಸುಂದರ ಪಕ್ಷಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ, "ಏನು ಸೌಂದರ್ಯವೋ ನಿನ್ನದು ! ನಿನ್ನನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯ ಯೂವಕನೂ ಇರಲಾರದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿದ್ದಿಂಗೊ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರೆಯಾ ಮಧ್ಯ ಪಕ್ಷಿ" ಎಂದನು.

ವಕ್ತೃ ಕರೆಯಾಡಿಸುತ್ತ. "ಅವರು ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡಿ ಹಾಗಾದರು. ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಸಿ ಕೆಳಗಿರುವ ಅವನ ಮೇಲೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಾರಲು ಬಿಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಹಾನೀಫ್ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದು ಕೆಳಗೆ ರೂವದ್ದೆತ್ತ ಹಾನೀಫ್ ಮತ್ತರ ಮೇಲೆ ಮರಾ ಸಾರಿ ವದಲಿಸುತ್ತಾ ಹಾರಿತು. ಕುದಲೆ ಕ್ಷಣ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಪುತ್ಯಕ್ಷ ರಾಗಿ ಬಂದರು.

ಮತ್ತೆ ಹಾನೀಫನ ಹೇಳು ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೀಳತ ವಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾನೀಫ್. "ಓಹು ವಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂದವರು ನೋಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ಬಂದ ಇನ್ನೂ ಹಲವರು ಕೆಳಗಾಗಿ ಮರವಾಲ್ತೆತ್ತಾ ರಕ್ಕೆ? ಡಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೂ ಮೊದಲಿನ ರೂಪ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವೆಯಾ?" ಎಂದನು.

ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ರೂವದ್ದೆತ್ತರೂ ಕಾಣದ್ದರ ಮೇಲೆಯೂ ಧುಮುಕಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ಹಾರಿತು. ಮರುತ್ತಿವದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮಾನವ ರೂಪಗಳು ಬಂದು ಇಷ್ಟು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಾನೀಫನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಹಾನೀಫ್ ವಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ "ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರ ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ ನೀನು ಪನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಗಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ವಾರದೇ ಇರಲು ನನಗೇನಾಗಿದೆ? ಹೋಗುಜಾ" ಎಂದು ವಕ್ತೃ ವ್ಯುರುದಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿತು.

ಹಾನೀಫ್ ಪನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಪಂಜರದ ಜಾಗಲನ್ನು ತೆರೆದನು. ಆಗ ವಕ್ತೃ ಅವನೊಂದಿಗೆ "ನಿನ್ನ ಎಡದ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಉಂಗುರವನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ? ಅವನ್ನು ತೆಗೆದು ನಿನ್ನ ಬರಗಲಿ ಒಳಗೊಂಡ ಅದು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಿ ಒಳಗೆ ಒಳಗನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಉಂಗುರವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಪಂಜರದೊಳಗೆ ಹೋದನು.

ಹಾನೀಫ್ ಅದರ ಕಾಲಿನ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರಗೆ ಬಿಡುಬಿಡುಗಡು ಅಮೇಲೆ ವಯರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರ ರೊಂದಿಗೆ ನಗಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಡಾಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಮೊದಲೂ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಯಿತು.

ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಾನೀಫ್ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿವನು. ದುಷ್ಕರಾದ ಅವನ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮಳ ಮುಹಾವೊಂಡು ಹಾನೀಫನ ಬಾರಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ ತರುತ್ತಿ, ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮೂವರನ್ನೂ ಒಂದು ವಾಳೆ ವಾಪಸಾಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹಾನೀಫನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ರಿಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಮೆತ್ತಗಿನ ಹುಳುಗಿಡಗಳೂ ಎಲೆ ಇಳಿ ರಾಕಿಯೂ ಬಂದವು. ತುಂಬಿದ್ದು ಹಾನೀಫ

ನಗೆ ಶಿಟ್ಟಿನೂ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಬಿದ್ದ ಅದರಕೆಲಸದ
ಮೈ ನಡುಗಿ ಮೂರ್ಛಿತನಾದನು.

ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮೇಲೆ ಹಾನೀಫನಿಗೆ ಹೊಸ
ಮೂರ್ಛಿತನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಪಕ್ಕ
ದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಭೂತವು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿ
ದ್ದಿತು. ಹಾನೀಫ ಒಂದೆರಡುಕ್ಷಣ ಹೆದರಿದರೂ
ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಭೂತದ ವಿನಯ ಭಾವವನ್ನು
ನೋಡಿ, "ಯಾರು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ನಾನು" ಮೃದುವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.
ಭೂತ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೀಳುವಾಗ ಉಗುರವು
ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ನಾನು ವಿಧಿ
ಯಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದೆನು. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಮಾಯವಾಗುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ.
ಈಗ ನಿಮಗೆ ಏನಾಗಬೇಕೋ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರಿ
ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು ಆ ಭೂತ.
"ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ಈ ಕಾಲು ಬಾವಿಯಿಂದ

ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಅಮೇಲೆ ಏನು
ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಹಾನೀಫ.

ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾವಿ
ಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ
ದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾನೀಫನ ಭೂತದೊಂದಿಗೆ,
"ಹಾನೀಗ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನೀನು ಕುದುರೆ
ಯಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದನು.

ಕುಲಕರ್ಣಿ ಕುದುರೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟು
ಹಾನೀಫನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಗರಕ್ಕೆ
ತಲೆಹಿಡಿದು. ಮಾರು ಮಾರಿ ಉಗುರದೊಳಗೆ ಪಕ್ಕ
ವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ
ವಿಜೃಂಭಣೆ, ಪಕ್ಷಿಯ ಒಂದುಮಾನ ಕೊಡುವ ಉತ್ಸವದ
ಏರ್ಪಾಟಗಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆಯಲು ತೊಡ
ಗಿತು. ರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೆ ಅಲಂಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತ
ಬಂದರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಿರುವಾಗ, ರಾಜಭವನದ
ಹತ್ತಿರ ಹಾನೀಫನ ಮಿತ್ರರಿದ್ದರೂ ತನ್ನೊಳಗೆ
ಕೆಲಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು
ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದ
ನೆಂದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ತಾನು ಹಿಡಿದನೆಂದು
ಮುಂದಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುವ
ದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಾನೀಫ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, "ಮಹಾ
ಪ್ರಭು, ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ಕೇಳಿಹಿರಿ, ನಿಜವು
ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹಾನೀಫನನ್ನು ನೋಡಿದ
ಕೂದಲೇ, ಅವನ ದುಷ್ಟ ಮಿತ್ರರಿದ್ದರೂ ಜುಮ್ಮನೆ
ಬೆವರು ನಡುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

"ಆ ಪಕ್ಷಿ ಮಾತೇ ಅಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಮೊಟ್ಟ
ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದನು ರಾಜ ಬೇಸರದಿಂದ.

"ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಕರೆಸಿರಿ, ನಾನು
ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದನು ಹಾನೀಫ.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮಂದಿರದೊಳಗಿನಿಂದ ಪಕ್ಷಿಯ ಪಂಜರವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಹಾನೀಫ್ ಪಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಹಿಡಿದಿರಬಹುದನ್ನು ನಿಜ ಹೇಳು" ಎಂದನು.

"ನನಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪಂಜರದೊಳಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿತು ಆ ಪಕ್ಷಿ.

ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಿಡಲು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಣುವತಿ ಕೇಳಿದರು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಹಿಡಿದು ತಂದರೋ ಅವನನ್ನು ಅವಳು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪಕ್ಷಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ, ಅದನ್ನು ಪಂಜರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಿಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳು.

ಸೌಕರರು ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಕೂಡಲೇ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ಹಾನೀಫನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, "ನನ್ನನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವನು ನೀನೇ! ನೀನೇ!" ಎಂದು ಎರಡು ಸಾರಿ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿತು.

ಪಕ್ಷಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಾನೀಫ್ ಮೆಲ್ಲ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಮಾಣೋ ನೋಡಿದರು. ಆಗ ರಾಜಾಫಲರು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು

ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದು ದರದರ ಎರಡು ತಂದರು. ರಾಜನು ಅವರನ್ನು ಕಡುಗೋಪದಿಂದ ನೋಡಿ, "ಈ ಮಪ್ಪರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಬಿಡಿ!" ಎಂದು ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಹಾನೀಫ್ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ಪ್ರಭೂ ಇವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ! ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಲ್ಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವ ಇವಳಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ದುರ್ಮಾರಗವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ಪ್ರಭುಗಳು ಮನೆ ತೋರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಹಾನೀಫನ ಇವ್ವವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಜನು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ವಿಚಿತ್ರಪಕ್ಷಿ ಹಾನೀಫನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ರೆಕ್ಕೆಯಾಡಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದು, ಅರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿಹೋಯಿತು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾನೀಫನ ವಿವಾಹವು ಒಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊಗಗುತ್ತಿರುವನು. ಆ ಪಕ್ಷಿ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ತಾಡುವಾಗ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದ ಬೆರಸದೆ, ಅನಂದವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ದಂಪತಿಗಳು.

ಪೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೪ ಆಗಸ್ಟ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

M. Natarajan

Suraj N. Sharma

* ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಲ್ಲದೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲದೇ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. * ಕೂಡ ೧೦ ರೋಗಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಸಮಗ್ರ ತರಬೇತಿಗಳು. ಅಮೇರಿಕ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ವಾಪ್ಪ ಎರ್ಥರಿಸುವ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. * ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋನ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ದೇಶ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮ ಪೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ರಿಪ್ರಿಟ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಪೋಟೋ : ವಮ್, ಸ್ನೇಹಾ, ವಹಾರ ಮೂಡಿದವರು

ಎರಡನೇ ಪೋಟೋ : ಇಂಥಾ ಸ್ನೇಹಾ, ಜಾರದ ಮನವ್ಯರೇ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ೪ ೩. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ, ರಾಜ್ಯಪ್ಪನ ಶೇಖೆ, ಮೊದಲಬ್ಬಾಪುರ

ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ಶಿಂಗರ ಅಪ್ಪರಿಮೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ಕಾರಿದಾಡ ೨. ಶೋಮರ್ ೩. ಕಾನ್ ಮಿಲ್ಟನ್ ೪. ಕಿಬಲ್ ೫. ಸರ್ ಮನ್‌ಸನ್ ಜಿಹೀರ್

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd. and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop of Chandamama Publications) 198, Arcot Road Madras 600 026, India. Controlling Editor NAGI REDDI

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner will be dealt with according to law

సరస వడకల్లో నిలచుకుంటూ నలసి
యోల్లె అను ముసే, అప్పు కిర
యగి బులుకుంటున్నాను. ఇంకా వరి
యోల్లెను సేవకుంటూ ఇంకా అయి
ఈ ఇంకా సులభ తయారై తయారై
మనము? కిరగి మనము మనము
మన మనము మనము అయి అయి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి

గిరగి మనము మనము అయి అయి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి

సరస అయి అయి అయి అయి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి

యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి

యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి

యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి
యోల్లె అయి సరస కిరగి

ಕತ್ತಿಗರನ್ನು ಬಿಡಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಗಿ ಬೀರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಬಿಗಡಾಯಿಸುವುದೆಂದು ಊಹಿಸಿದಿದ್ದ ಸರಂಗನು ಕತ್ತರಿನು ವಶವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುಹೋದನು. ಕತ್ತರಿನು ನಡೆದುವಾವುದನ್ನು ವರದಿವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಎನೂ ತೋರದಾಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

ಒಂದು ಕಠಿಣಿಯಿಂದ ತರುಗಲಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಬಾಣ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕನ್ನ ಹಡಗಿನ ಗುಲಾಮರ ತಂಡ ಕನ್ನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಅರೋಚನರೊಡನೆ ವ್ಯವಧಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಘಟನೆಗಳು: ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕನ್ನ ವಕ್ರದವರಿ ಗಿಂತಲೂ ಗುಲಾಮರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿತು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಕನ್ನ ಅನುಚರರು ಕಿರಣದ ಗುಲಾಮರ ಕತ್ತಿಗೆ ಅಹುತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಂಗನು ಹುಚ್ಚು ವಂತಾದನು. ಅವನು ಕನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಅವ್ವ ಗಳನ್ನು ಮೂಡುವುದರೊಳಗೆ ಗುಲಾಮರ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವರನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿ ಯಾಗಿತ್ತು. ಸರಂಗನು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ದೋಹಿಗಳು! ಮೋಸ! ಮೊದಲು ಈ ಗುಲಾಮರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಯಿರಿ! ಒಬ್ಬ ಹೊತ್ತ ಬಿಡಬೇಡಿ!" ಎಂದು ಕೂಗುವಾಗ ಅರಬರು ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು, ಬರೆವನ್ನಾದ ಆ ಸರಂಗನ ಕೈಬಾಳದ ಕತ್ತಿ ಎಚ್ಚೆಗೆ ಬಾರು ಮುಂದೆ ಗುಲಾಮರು ಅಹುತಿಯಾದರು. ಅವನೊಬ್ಬ ಯುವದೊಳಗಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕಂಡನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಗುಲಾಮರು ಹೆದರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತೊಡಗಿದರು. ಹಡಗಿನೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೊಂದು ಓಡುವುದು? ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತರು. ಒಂಗಳನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಮಾನವನ್ನು

ಗುರುತಿಸಿ ಕತ್ತಿವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ, ಸರಂಗನ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತ, "ಹೆದರಬೇಡೋ! ಇದೋ ಸರಂಗನನ್ನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ! ನೋಡೋ! ನೀವು ಹೆದರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹರಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೇ ಬೀಳುವಿರಿ, ಹಗಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಇವು ಕೆಟ್ಟೆಟ್ಟದೇ ಬೀವಬಾಸೆದಿಟ್ಟೇ! ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲೋಣ! ನಾವೆನೂ ಕೈಬಾಳದವರಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸೋಣ!" ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಕೂಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅದರಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಗುಲಾಮರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವೂ ಹುಚ್ಚು ವಂತೆ ಬಂದುವು. ಅವರೊಳಗೆ ಒಂಗಳನು ಕಿರಣದ ಸಿಂಹದ ಹಾಗೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಸರಂಗನನ್ನು ಇರಿಸಿದನು. ಒಂಗಳನ ಮೊದಲನೇ ಕತ್ತಿಯ ಬೀಜ ಸರಂಗನ ಎದೆಯನ್ನು ಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಸರಂಗನು "ಹಾ ಭೈರವೇ!" ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಎದೆಯನ್ನು ಓತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು

ಮೈ ತಿಳಿಯದಂತಹ ಆವೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಸರಂಗನು ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿಂಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬೀಸಿ ಅವನ ಕೊರಳಿನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಳೆಬಿತ್ತು. ಸರಂಗನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಹಿಂಗಳನ್ನು "ಓಹೋಯ್ ಕ್ರೂರ ಸರಂಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದೆ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಹಿಂದೆ ಓಡತೊಡಗಿದನು.

ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಉರುಳಿನೊಂದಿಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಡುವ ಸರಂಗನು ದೊಡ್ಡದನೆಯಿಂದ ಗಾಂಧಿಸುತ್ತು ದಳಾ ಲ್ಲನ ಮರಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಬಿದ್ದವನು ಕೊರಳು ಬಿಗಿಯುವ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕಡಿಯಲು ಹೆಣ್ಣುತ್ವರಲು, ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಹಿಂಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯವರನ್ನು ಕೂಗಿದನು.

ಕೊಡಲೇ ಇಬ್ಬರು ಗುಲಾಮರು ಓಡುತ್ತ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿರುವ ಸರಂಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಿಟ್ಟಿ ರೊಪ್ಪಿನಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ಅವನ ಕಂಠ

ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಂಧ್ರವಾಯಿತು ಮಾಡಿದರು. ಅವನು ಸತ್ತರೂ ಅವರ ರೋಷ ತೀರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಸರಂಗನ ಅಂತ್ಯವಾಗುವವರೆಗೂ ಸುತ್ತುಲೂ ಏನು ನಡೆಯುವುದೆಂದು ನೋಡುವ ಸ್ತಿಮಿತ ಹಿಂಗಳನಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವನು ಗುಲಾಮ ನೊಬ್ಬನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸರಂಗನ ಬೆರಳಿನ ಕೆ ಯಷ್ಟೇ ಇದ್ದ ಅನುಚರರು, ಗುಲಾಮರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದೋ, ಗಾಯಗೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವುದೋ ನಡೆದು ಮುಗಿಯಿತು. ಗುಲಾಮರನ್ನು ಕೊಡ ಯುವವರಾದರೂ ಇನ್ನು ಹಡಗಿನೊಳಗೆ ಇಲ್ಲ ದಂತಾಯಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಪುಗಳ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೈನಿಕರು ಕೋರಾಹಲದಿಂದ ಕಿರುಚುತ್ತ ಹಿಂಗಳನಿರುವ ಹಡಗನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗಲೂ ಅವರು ಬಾಣಾಘ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಇದೀಗ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೆಲವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಈಗ ಅವರು ಅಗ್ನಿಗೋಳವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ. ಹಡಗನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಈಗ ಹಿಂಗಳನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆ ಒದಿಯಿತು. ಆ ಹಡಗು, ಹಡಗಿನವರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಜಯ ಸಲು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಬಾಗಿಹೋದರೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂಧಿಸಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಗುಲಾಮ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಗತಿ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯೋ? ಎಂಥವರೋ? ಅವರ ನಿಜವಾದ ಬಲವು ಎಷ್ಟೋ?

ಹಿಂಗಳನು ಸರಂಗನಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ದುರ್ದೃಗಿನಿಂದ ಶತ್ರುವಿನ ಹಡಗನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಹಡಗಿನ ತುಂಬಾ ನಾವಿಕರಿದ್ದರು. ಅಂಥವರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಹಿಂಗಳನು ಬಂದನು. ಮೊದಲು ತನ್ನ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಳೆಯ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ, ತಮ್ಮ ವಶ್ಯಕಿಯನ್ನು ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ರಾಜೆಯ ದಾರಿಹಿಡಿದು ಹಾರಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, ವೃದ್ಧರೂ ಬಿಡುವುದೂ ಮುಂದಿನ ಮಾತು. ಆಮೇಲೆ ದೈವೇಶ್ವರ!

ತಮ್ಮ ಹಡಗಿಗೆ ಶತ್ರು ನಾವಿಕರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ತಡಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಸಮೀಪಿಸಿ ಬಿಡುವರು. ಅವರೊಳಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಅಗಲೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಹಿಂಗಳನ ಅಡ್ಡಿಯಂತೆ ಗುಲಾಮರು ಹಡಗಿನ ಕೊವ ಮರದ ತುದಿಗೆ ಬಿಳಿ ಪತಾಕೆ ಎರಿಸಿದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ ಶತ್ರು, ಏನ ಹಡಗಿನಿಂದ ನಡುನಡುವೆ ಜಯಜಯ ಶ್ರು ಗಳು ಕೇಳತೊಡಗಿದುವು.

ಹಿಂಗಳನು ದೂರಶ್ರವಣದ ತುತ್ತೂರಿಯಂತಹ ಕೆಳಲೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ಹಡಗಿನವರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, "ನಿಮ್ಮ ಹಡಗನ್ನು ಜಯಿಸಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆ ನಮಗಾರ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಗುಲಾಮರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕ್ರೂರನಾದ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನನನ್ನೂ, ಅವನ ಕಡೆಯವರನ್ನೂ ಹತ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೀಗ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಕೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಡಗನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಗೆ ನಡೆಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಯಾರು ಯಾವ ದೇಶದವರೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಾದರೆ ಸಾಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ರಾಜೀಯಾಗಿ,

ನಮ್ಮ ತುಟಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಕು, ನೀವು ಕೂಡಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಾಂ ಹಿಡಿದು ಹೋಗಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಮಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಶತ್ರು ಹಡಗು ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಿಲಕಲವದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಗದ್ದಲವು ಅಡಗಿತು. ಅಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಛೇತರ ವಾದೊಂದು ಕಂಠಸ್ವರವು ಹೀಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿತು :

"ಗುಲಾಮರಾ ದೆ ನಿಮಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಹಡಗು ನಡೆಸುವ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ ನನ್ನೊ. ಅವನ ಕಡೆಯವರನ್ನೂ ಕೊಂದುಹಾಕಿ ಕ್ಷಮಿಸಲಾಗದ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ! ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾಪನೆ ನಿಮಗೆ ರಾಗರೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪಾಪ ಕಲಿತು ನನ್ನ ಹಡಗಿನ ಗುಲಾಮರು ಕೂಡಾ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ದಂಗೆ ಎದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹತಮಾಡುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹಡಗಿಗೆ ಲಂಗರಿಳಿಸಿ ಇರುವ ಸರಳು ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುಳು ಎಸೆದೆ ನಮಗೆ ವಶವಾಗಿರಿ ! ಜಾಗ್ರತೆ !"

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಓಂಗಣನು ನಿರ್ವಿಘ್ನ ನಾದನು. ಅದು ವರ್ತಕ ಹಡಗಿನ ಮುಸುಗಿನಲ್ಲಿ ರುವ ಸಮುದ್ರ ಚೋರರ ಹಡಗೊಂದು ಅವನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂತಹ ಕ್ರೂರರಿಗೆ ತಾನೂ ತನ್ನ ಅನುಚರರೂ ಮರಪಡುವುದೆಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ತಾವೆಲ್ಲಾ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮೂರಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರ ಹಾಗೆಯೇ ಸು. ಅದು ಓಂಗಣನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವನ ಸಹಚರರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಿದರಿಲ್ಲ.

ಓಂಗಣನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನುಚರರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಹೋರಾಡಲಿಕ್ಕೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರು ವುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದರು. ಓಂಗಣನ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ ವೃದ್ಧಿಚಿತ್ತಗಳು ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿ ಫಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಒಬ್ಬ ಕ್ರೂರ ನರರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕ್ರೂರ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಗೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೋರಾಡಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಿಜವೂ ಒಕ್ಕೂರಳಿ ನಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ನಿರ್ಧರ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ರಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಗುಲಾಮರೆಲ್ಲ ಓಂಗಣನ ಮುಂದಾಳಿನದಲ್ಲಿ ಜಯಜಯಾರಾವ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಖ್ಯಾಬಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕರಾಗಿದ್ದ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಒಂದು ಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಹಡಗಿಗೆ ಎರಿಬಿಟ್ಟರೆಂದರೆ ಅಮೇಲೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗದು. ಅದುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಹಡಗಿಗೆ ದೂರವಾಗಿ ದೋಗಿ, ಪಾಣಗಿಂದ

ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತ ಅವರು ಸಮೀಪ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ತನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ತತ್ಪ್ರವಿಣ ಹಡಗಿಗೆ ಗುದ್ದಿಸಿ ಅವರನ್ನೂ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಸರ್ವಸಾಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರದವರೆಗೂ ಪಿಂಗಳನು ಒಂದಿದ್ದನು.

ಯುದ್ಧವು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪಿಂಗಳನ ಅನುಚರರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಶತ್ರುಗಳ ಹಡಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಪಿಂಗಳನೂ ಬಾಣ ಬಿಡುತ್ತಾ, ಹಡಗನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ದೂರ ದೂರ ಹೋಗಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರೇ ವೇಗದಿಂದ ಶತ್ರು ಹಡಗೂ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿತೊಡಗಿತು. ತಮಗಿಂತ ಎರಡು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಗದಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಹಡಗು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಿ! ಇನ್ನು ಬೇವರೇ ಗತಿ!

ಪಿಂಗಳನು ತಬಕ್ಕನೆ ಕೊನೆಯ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ವಿಜಯವೋ ವೀರ ಮರಣವೋ! ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಓಡಿಸಿ, ಶತ್ರುವಿನ ಹಡಗಿಗೆ ಧೀ ಗುದ್ದಿರೆಂದು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಅರಳಿ ಹೇಳಿದ್ದನು ಪಿಂಗಳ!

ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಗುಲಾಮರೂ ಹಲ್ಲುಕೆಚ್ಚಿ ಚಲಿಸಿ ಹಡಗನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಓಡಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶತ್ರುಗಳು ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ಪಿಂಗಳನ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಕೆಂಪಿಸುತ್ತ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ತಮ್ಮ ಹಡಗನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂದು ಶತ್ರುಗಳು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಶಾಯಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಿಂಗಳನು ಕತ್ತಿ ಝಳಪಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸುವಂತೆ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಹುರುಪುಗೊಳಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಡಗು ಮಹಾ ವೇಗದಿಂದ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹಾರಿ ಶತ್ರುವಿನ ಹಡಗನ್ನು ಗುದ್ದಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಕೊರಳುಗಳ ಅರ್ತನಾದವು ಸಮುದ್ರ ಜಲದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಾಡಿತು!

ಎರಡು ಹಡಗುಗಳೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಧೀ ಹೊಡೆದುದರಿಂದ ಅಗ ಉಳಿದಾದ ಹಾರಿಕೆಯ ಸ್ವಂದನ ವೇಗಕ್ಕೆ, ಪಿಂಗಳನು ತಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸಿಡಿದು ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಎಗರಿ ಯಾರೋ ಎತ್ತಿ ಬಿಸುಟ ಹಾಗೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೋ ದೂರ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರ ಜಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

